

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**PROVĚŘOVÁNÍ SEBEVRAŽD A
PODEZŘELÝCH ÚMRTÍ**

Autor práce: Karel Vencl, DiS.

Studijní obor: Bezpečnostně právní činnost ve veřejné správě

Forma studia: Kombinovaná

Vedoucí práce: Mgr. Bc. Josef Kříha

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2018

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v této práci.

Souhlasím, aby práce byla uložena v knihovně Vysoké školy evropských a regionálních studií v Českých Budějovicích a zpřístupněna v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění.

.....

Poděkování

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Mgr. Bc. Josefu Křihovi, za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

VENCL, K. *Prověřování sebevražd a podezřelých úmrtí: bakalářská práce.* České Budějovice : Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2018. 63 s. Vedoucí bakalářské práce : Mgr. Bc. Josef Kříha.

Klíčová slova: ohledání místa, pitva, podezřelé úmrtí, policejní orgán, sebevražda, výjezdová skupina.

Bakalářská práce se zabývá problematikou prověřování sebevražd a podezřelých úmrtí. Je zaměřena na činnost a úkoly příslušníků Policie ČR dislokovaných na základních útvarech služby pořádkové policie, tj. obvodních (místních) oddělení Policie ČR a výjezdových skupin určených ke zpracování nápadu trestné činnosti, po přijetí oznámení o úmrtí osob. Teoretická část práce vysvětluje základní pojmosloví, východiska, druhy a motivy sebevražd, podezřelé okolnosti na místě činu a postup po zahájení úkonů trestního řízení. Hlavní část nosné kontury bakalářské práce objasňuje vybrané procesní aspekty postupu policejních orgánů a lékaře při ohledání místa činu a těla mrtvoly, postup při nejčastějších formách sebevražd a úmrtí. Jsou zde rovněž vysvětleny rozdíly mezi zdravotní a soudní pitvou a jejich nařízení. Empirická část je zaměřena na analýzu statistických dat dokonaných sebevražd za určující období let 2006-2016, evidovaných v informačním systému sebevraždy v rámci Policie ČR, doplněné o tématicky přílehlavé kasuistiky (viz např. úmrtí osob Karla Nováka, Petry Malé, sebevražda zastřelením Karla Bílého), ke kterým došlo v rámci teritoriálního území okresu Ústí nad Orlicí.

ABSTRACT

VENCL, K. *Investigating Suicide and Suspicious Deaths: Bachelor thesis.*
České Budějovice : The College of European and Regional Studies, 2018. 63 p.
Supervisor : Mgr. Bc. Josef Kříha.

Key words: crime scene inspection, autopsy, suspicious death, police authority, suicide, intervention group.

The bachelor thesis deals with the topic of investigating suicide and suspicious deaths. It is focused on the activity and tasks both of police officers of the Police of the Czech Republic who are deployed at primary public order units, i.e. district (local) units of the Police of the Czech Republic, and of intervention groups intended for tasks from processing crime occurrence to the receipt of notification of death. The theoretical part of the thesis explains basic terminology, basis, types and motives of suicide, suspicious circumstances on the crime scene and the procedure following after the launching of acts in criminal proceeding. The main part of the bachelor thesis clarifies selected procedural aspects of conduct of both police authorities and doctor during inspection of crime scene and body, and the procedures connected with the most common suicide and death types. The differences between medical and judicial autopsy and their order are explained as well. The empirical part is focused on the analysis of statistical data of committed suicide within the time period 2006 - 2016 that are recorded in the information system „Suicide“ within the Police of The Czech Republic and it is complemented by suitable case studies (e.g. deaths of Karel Novák, Petra Malá, suicide committed by shooting of Karel Bílý) that occurred in the territory of district Ústí nad Orlicí.

Obsah

ÚVOD	8
1 CÍL A METODIKA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE	9
2 VYMEZENÍ ZÁKLADNÍHO POJMOSLOVÍ	11
2.1 Sebevražda.....	11
2.2 Podezřelá úmrtí.....	14
2.3 Výjezdové skupiny	14
2.3.1 Věcná a funkční příslušnost	15
2.4 Policejní orgán.....	16
3 POSTUP POLICEJNÍHO ORGÁNU PŘI PROVĚŘOVÁNÍ	17
3.1 Informační systém sebevraždy	18
4 OHLEDÁNÍ MÍSTA ČINU	19
4.1 Postup na místě činu po přijetí oznámení.....	19
4.2 Podstata a cíl ohledání místa činu	20
4.3 Obecné zásady při objasňování sebevražd	23
4.4 Ohledání mrtvoly.....	24
4.4.1 Fotografická dokumentace mrtvol	26
4.4.2 Posmrtné změny	27
4.5 Sebevražda oběšením	29
4.6 Sebevražda pádem z výšky.....	30
4.7 Sebevražda střelnou zbraní.....	31
4.8 Pitvy.....	32
5 STATISTICKÉ ÚDAJE SEBEVRAŽD	36
5.1 Vyhodnocení sebevražd za období 2006-2016	47
6 KASUISTIKA	51
6.1 Příklad úmrtí osoby Karla Nováka	51
6.2 Příklad úmrtí osoby Petry Malé.....	53
6.3 Příklad sebevraždy zastřelením Karla Bílého.....	55

ZÁVĚR	57
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	60
SEZNAM ZKRATEK	62
SEZNAM TABULEK A GRAFŮ	63

ÚVOD

S pojmem sebevraždy nebo úmrtí osoby se setkal snad každý z nás. Někteří však v rámci své profese, zejména pak policisté a lékaři se setkávají s tím, že realizují výjezdové činnosti na oznámení, týkající se úmrtí osob. V rámci Policie ČR jsou to pak zejména policisté obvodních oddělení a oddělení obecné kriminality.

Volba tématu bakalářské práce „Prověřování sebevražd a podezřelých úmrtí“ byla determinována z důvodu, neboť sám autor je v rámci svého služebního zařazení na Oddělení obecné kriminality, Územního odboru v Ústí nad Orlicí Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, členem výjezdové skupiny, která se aktivně podílí na zpracování oznámení, týkající se úmrtí osob. V daných případech se může jednat o sebevraždy, přirozená úmrtí, ale i násilné trestné činy. Je velmi důležité, aby v této oblasti nejen začínající policisté, ale i ti déle sloužící, si neustále prohlubovali své znalosti a teoretické vědomosti uměli přenést do praxe. Neznalost a chyby na místě činu, vedou k následným pochybením, jak tomu bylo zejména v případech trestné činnosti manželů Stodolových.

Policejní práce není jednoduchá a lidé, kteří se v této profesi nepohybují, neví, co všechno tato práce obnáší. V dnešní době si veřejnost zejména všímá chyb, které policisté při své činnosti udělají. Je důležité si uvědomit, že pokud se v oblasti prověřování úmrtí osob v minulosti udělaly chyby, jak tomu bylo zejména v případech manželů Stodolových, je třeba si z tohoto vzít poučení do budoucí práce a společnosti ukázat, že policisté umí odvést profesionální práci.

V bakalářské práci (dále jen „práci“) jsou dílem vymezeny základní postupy na místě činu při prověřování úmrtí osob, statistické vyhodnocení nejčastějších druhů sebevražd a kasuistické případy, týkající se této problematiky.

1 CÍL A METODIKA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Práce má primární ambici formou teoreticko-praxeologického vhledu specifikovat procesní postup místně a věcně příslušných policistů obvodních oddělení a oddělení obecné kriminality, zařazených ve výjezdových skupinách na místě činu při oznámení sebevraždy nebo podezřelého úmrtí osoby a vyhodnotit počet a druhy sebevražd v České republice v období let 2006-2016. Hlavním cílem je specifikace zájmových, juristických a kriminalistických aspektů prověřování úmrtí osob. Vedlejším cílem je pak na základě vyhodnocení dostupných kvantitativních ukazatelů evidovaných sebevražd, vyhodnotit nejčastější druhy a navrzení postupů v rámci jejich zpracování.

Vyhodnocení bude provedeno analýzou statistických dat evidovaných v informačním systému sebevraždy v rámci Policie ČR. Bakalářská práce je rozdělena na část teoretickou a empirickou.

První část je teoretická a je obsažena v druhé až čtvrté kapitole. Autor práce zde vychází z knižní literatury, zákonů, interních zdrojů, odborných článků a vlastních poznatků získaných v rámci výjezdových skupin. Úvodní druhá kapitola je zaměřena na vymezení základního pojmosloví, týkající se bakalářské práce. Je zde zejména specifikováno, co je to sebevražda, její druhy a motivy, které mohou vést k sebevražednému jednání a charakteristika podezřelých úmrtí. Třetí kapitola se zabývá postupem policejního orgánu po zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu a informačním systémem sebevraždy, do kterého jsou od roku 2002 vkládány informace o dokonáných sebevraždách v rámci České republiky. Čtvrtá kapitola se zabývá postupem při ohledání místa činu a mrtvoly, obecnými zásady při objasňování sebevražd, pitvami a konkrétně se zaměřuje na postup při sebevraždě spáchané oběšením, pádem z výšky a střelnou zbraní.

V empirické části je provedena analýza statistických údajů dokonáných sebevražd evidovaných Policií ČR, které byly spáchány v České republice v období let 2006-2016. Výzkum je zaměřen na kvantitativní vyhodnocení způsobů provedení sebevražd, jejich motiv, strukturu věku sebevrahů, jejich celkový počet v rámci České republiky a jednotlivých krajů. Pro přehlednost jsou získané údaje zpracovány do grafů a tabulek. Cílem provedené analýzy je vyhodnocení nejčastějších druhů sebevražd a navrzení možných zefektivňujících procesních postupů při jejich dokumentaci na místě činu a objasňování.

Empirická část je tematicky přílehně obohacena o užitou kasuistiku, týkající se dané problematiky, se kterou se autor setkal v rámci své policejní práce.

Závěr bakalářské práce formou dílčích a zevšeobecňujících závěrů vyhodnocuje zkoumanou problematiku, včetně specifikace zdrojů, ze kterých autor práce vycházel.

Ke zpracování bakalářské práce autor zvolil metody sběru a analýzy dat, popisu a komparace.

2 VYMEZENÍ ZÁKLADNÍHO POJMOSLOVÍ

V této kapitole se autor zaměřil na vymezení základních pojmů, které jsou pro tuto bakalářskou práci nezbytné.

2.1 Sebevražda

Sebevražda je většinou definována jako vědomé a záměrné chování, které je vedeno s cílem ukončit vlastní život. Světová zdravotnická organizace přijala v roce 1968 tuto definici: „Sebevražedný čin je útok proti vlastní osobě s různým stupněm úmyslu zemřít. Sebevražda je pak sebezničující čin s fatálním výsledkem.“ Rozlišuje se zde tedy sebevražedný čin zahrnující i pokus a dokonaný akt. Nejpodstatnějším rysem sebevraždy je dobrovolnost a vědomost (proto například schizofrenik, který se před halucinovaným nebezpečím „zachrání“ skokem z okna, sebevrahem není).¹

Sebevražedné jednání jako takové není trestným činem. Trestným činem je účast na sebevraždě podle § 144 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „trestní zákoník“).²

Podle § 144 trestního zákoníku³

- odst. 1) kdo jiného pohne k sebevraždě nebo jinému k sebevraždě pomáhá, bude potrestán, došlo-li alespoň k pokusu sebevraždy, odnětím svobody až na tři léta,
- odst. 2) odnětím svobody na dvě léta až osm let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 na dítěti nebo na těhotné ženě,
- odst. 3) odnětím svobody na pět až dvanáct let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 na dítěti mladším patnácti let nebo na osobě stíženě duševní poruchou.

Objektem tohoto trestného činu je zájem na ochraně lidského života před jednáním osob, které přispívají k tomuto sociálně-patologickému jevu. Intenzivněji jsou

---

¹ SEBEVRAŽDA, typy sebevražd, statistiky, online psychotest zdarma, kde hledat pomoc... [online]. [cit. 2016-09-24]. Dostupné z WWW: < <http://www.sebevrazda.psychoveb.cz> >.

² ŠÁMAL, P. a kolektiv. *Trestní zákoník II. § 140 až 421. Komentář*. 1. Vydání. Praha : Nakladatelství C. H. Beck, 2010. s. 1354. ISBN 978- 80-7400-178-9.

³ ŠÁMAL, P. a kolektiv. *Trestní zákoník II. § 140 až 421. Komentář*. 1. Vydání. Praha : Nakladatelství C. H. Beck, 2010. s. 1354. ISBN 978- 80-7400-178-9.

chráněny osoby, které vyžadují zvýšenou ochranu pro svůj stav, ve kterém se nacházejí (§ 144 odst. 2, 3).⁴

Dle komentáře trestního zákoníku k odst. 1:⁵

- Pohnutím k sebevraždě je jednání způsobilé vzbudit v jiné osobě rozhodnutí spáchat sebevraždu (např. formou přemlouvání, zlého nakládání nebo vyvolání depresivních stavů). Nestačí, že pachatelovo zlé zacházení bylo objektivně příčinou sebevraždy. Je třeba, aby se pachatel choval k jinému s úmyslem vzbudit rozhodnutí k sebevraždě (srov. Rt 24/86).
- Pomáháním k sebevraždě je jakýkoli způsob pomoci včetně úkonů naznačených v § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku.

Podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku účastníkem na dokonaném trestném činu nebo jeho pokusu je, kdo úmyslně umožnil nebo usnadnil jinému spáchání trestného činu, zejména opatřením prostředků, odstraněním překážek, vylákáním poškozeného na místo činu, hlídáním při činu, radou, utvrzováním v předsevzetí nebo slibem přispět po trestném činu (pomocník).⁶

Ačkoli je sebevražda sociálně patologickým jevem, není pokus sebevraždy trestným činem. Pokus sebevraždy se v praxi nestíhal ani tehdy, pokud se tak pachatel vyhýbal vojenské službě. Sebevražda byla u nás trestná ještě podle trestního zákona z roku 1803. V Anglii byla trestnost sebevraždy zrušena až v roce 1961.⁷

Pro sebevraždu svědčí zejména místo činu a nálezu mrtvoly, jednoduchost způsobu násilí, lokalizace násilí (poranění jsou na dostupných místech, většinou na holém těle), volba prostředků a nástroje. Nález stop po předcházejících sebevražedných pokusech v typických lokalizacích (zahojené jizvy po řezných, bodných ranách a podobně), dopisy na rozloučenou.⁸

⁴ ŠÁMAL, P. a kolektiv. *Trestní zákoník II. § 140 až 421. Komentář*. 1. Vydání. Praha : Nakladatelství C. H. Beck, 2010. s. 1355. ISBN 978- 80-7400-178-9.

⁵ NOVOTNÝ, F. a kolektiv. *Trestní zákoník 2010*. Praha : Vydavatelství Eurounion, s.r.o., 2010. s. 258. ISBN 978-80-7317-084-4.

⁶ NOVOTNÝ, F. a kolektiv. *Trestní zákoník 2010*. Praha : Vydavatelství Eurounion, s.r.o., 2010. s. 88-89. ISBN 978-80-7317-084-4.

⁷ NOVOTNÝ, O. *Trestní právo hmotné. II. Zvláštní část. 3. Přepřacované vydání*. Praha : Codex Bohemia, s.r.o., 1997. s. 23. ISBN 80-85963-24-8.

⁸ PORADA, V. a kolektiv. *Kriminalistika*. Brno : Akademické nakladatelství CERM, s.r.o., 2001. s. 437. ISBN 80-7204-194-0.

Rozlišujeme různé *typy sebevražd*:⁹

- oběšení,
- utopení,
- pořezání a ubodání,
- otravy jedy, léky, drogou,
- polknutí předmětů,
- otravy plynem a udušení,
- střelné zbraně,
- skok z výšky,
- upálení,
- smrt pod dopravními prostředky,
- sebevražda za pomoci zvířat,
- sebevraždy výbušninou,
- úmyslná havárie dopravního prostředku.

Motivem sebevražedného jednání mohou být:¹⁰

- konflikty a problémy v rodině,
- konfliktní problémy sexuální – vztahové,
- problémy pracovní,
- problémy školní,
- problémy existenční,
- politické,
- náboženské,
- obava z trestního stíhání,
- duševní onemocnění,
- fyzické onemocnění,
- náhlá deprese.

---

⁹ MONESTIER, M. *Dějiny Sebevražd dějiny, techniky a zvláštnosti dobrovolné smrti*. Praha : Nakladatelství Dybbuk, 2003. s. 19-36. ISBN 80-903001-8-9.

¹⁰ *STATISTIKA SEBEVRAŽDY* [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

2.2 Podezřelá úmrtí

Podezřelými okolnostmi jsou zejména takové okolnosti, kdy:¹¹

- není vyloučeno, že se v době úmrtí mohla na místě nacházet a mít účast na smrti jiná osoba,
- je zřejmé, že před úmrtím nebo po něm, došlo k manipulaci se stopami a věcmi na místě,
- je pozůstalými poukazováno na vznik majetkové škody, odcizení věcí v souvislosti s úmrtím, neoprávněnou manipulaci s majetkem nebo pozůstalostí,
- pozůstalými nebo svědky jsou uváděny důvodné pochybnosti o příčině smrti nebo sebevraždy,
- lékař provádějící ohledání mrtvoly vysloví pochybnosti o příčině zjištěných poranění ve vztahu k možnému účastenství další osoby na vzniku zjištěných poranění, respektive upozorní na skutečnosti, které jsou v rozporu s běžným průběhem úmrtí,
- úmrtí nastalo v době léčebného procesu v souvislosti se vznikem újmy na zdraví zaviněné další osobou,
- jsou zjištěny skutečnosti nasvědčující možnému úmyslnému, ale i nedbalostnímu zásahu další osoby v souvislosti se vznikem úmrtí v důsledku požáru, úrazu elektrickým proudem, výbuchu, otravy plynem, udušením zplodinami hoření a podobně,
- úmrtí nastalo v souvislosti s podezřením na zanedbání lékařské, ošetrovatelské, rodičovské, pěstounské péče a podobně,
- se jedná o úmrtí policisty,
- se jedná o mrtvoly v pokročilém stadiu rozkladu, mumifikované nebo neúplné tělo nebo nelze konstatovat jiný závěr příčiny úmrtí ohledávajícím lékařem.

2.3 Výjezdové skupiny

Výjezdové skupiny (nebo-li výjezdové týmy) jsou trvale zřízeny u územních odborů krajských ředitelství, obvodních a městských ředitelství a služby kriminální policie a vyšetřování krajských ředitelství. Jejich činnost upravuje pokyn policejního prezidenta č. 103/2013, o plnění některých úkolů policejních orgánů Policie České

---

¹¹ Čl. 1 písm. j) pokynu policejního prezidenta č. 103/2013, o plnění některých úkolů policejních orgánů Policie České republiky v trestním řízení.

republiky v trestním řízení. Jsou určeny zejména ke zpracování nápadu trestné činnosti, k jejímž prověřování nebo vyšetřování jsou příslušné policejní orgány služby kriminální policie a vyšetřování. O vyslání výjezdové skupiny na místo zpravidla rozhodne operační středisko Policie České republiky. Výjezdová skupina je složena z policisty služby kriminální policie a vyšetřování pověřeným vyšetřováním, policisty služby kriminální policie a vyšetřování zařazeném na úseku odhalování trestné činnosti, kriminalistického technika, psůvoda a dalších policistů podle povahy řešených případů. Činnost výjezdové skupiny po organizační a koordinační stránce řídí vedoucí, kterým má být nejzkušenější policista.¹² Řízení výjezdové skupiny provádí v úzké součinnosti s operačním střediskem, které také průběžně informuje o situaci na místě činu.¹³

Ze zahraničních zkušeností jsou získané poznatky, že v některých státech (USA, Velká Británie) jsou stabilně vytvářeny výjezdové skupiny s větším počtem členů, přičemž se uplatňuje jejich specializace. Výjezdovou skupinu tvoří: vedoucí skupiny, dále policista odpovědný za procesní dokumentaci události, technik vyhledávající a zajišťující stopy, který mívá pomocníka, jenž bývá označován jako kustod (zapisuje veškeré údaje o nalezených stopách a provedené dokumentaci a odpovídá za to), fotograf, topograf (pořizuje náčrtek) a jeho pomocník (pomáhá při měření). Některé funkce plní příslušníci uniformované policie přítomní na místě činu.¹⁴

2.3.1 Věcná a funkční příslušnost

Podle ustanovení čl. 4 odst. 1 písm. c) bod 6) pokynu policejního prezidenta č. 103/2013, o plnění některých úkolů policejních orgánů Policie České republiky v trestním řízení, policisté zařazení u oddělení obecné kriminality v rámci územních odborů krajských ředitelství a obvodních a městských ředitelství konají šetření a prověřování trestných činů, jde-li o případy:¹⁵

- sebevražd,
- nálezů neznámých mrtvol,
- úmrtí za podezřelých okolností.

¹² CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 25-26. ISBN 80-86898-36-9.

¹³ CHMELÍK, J. *Ohledání místa činu*. Praha 1995. s. 9.

¹⁴ HLAVÁČEK, J., PROTIVÍNSKÝ, M. a kolektiv. *Praktická kriminalistika*. 1. Vydání. Praha : Tiskárna MV, 2007. s. 11-12.

¹⁵ Čl. 4 pokynu policejního prezidenta č. 103/2013, o plnění některých úkolů policejních orgánů Policie České republiky v trestním řízení. ŠÁMAL, P. a kolektiv. *Trestní řád. Komentář. I. díl. 5*. Vydání. Praha : Nakladatelství C. H. Beck, 2005. s. 140. ISBN 80-7179-405-8.

2.4 Policejní orgán

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „trestní řád“) v ustanovení § 12 odst. 2 vymezuje, kdo všechno se dle tohoto zákona rozumí policejním orgánem, a to včetně útvarů Policie České republiky. Trestní řád neurčuje konkrétně, které orgány Policie České republiky působí v trestním řízení. Postup Policie České republiky při plnění úkolů v trestním řízení upravuje pokyn policejního prezidenta č. 103/2013, o plnění některých úkolů policejních orgánů Policie České republiky v trestním řízení ze dne 28. května 2013, podle jehož čl. 1 písm. a) se policejním orgánem rozumí útvar Policie České republiky nebo jeho nižší organizační článek, který plní úkoly v trestním řízení, případně jiný útvar policie nebo jeho nižší organizační článek, jehož policisté při výkonu služby plní jednotlivé nebo dílčí úkoly trestního řízení.¹⁶

---

¹⁶ ŠÁMAL, P. a kolektiv. *Trestní řád. Komentář. I. díl. 5.* Vydání. Praha : Nakladatelství C. H. Beck, 2005. s. 137-139. ISBN 80-7179-405-8.

3 POSTUP POLICEJNÍHO ORGÁNU PŘI PROVĚŘOVÁNÍ

Prověřování je úsek přípravného řízení, které začíná sepsáním záznamu o zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu nebo provedením neodkladných a neopakovatelných úkonů, které mu bezprostředně předcházejí (§ 12 odst. 10 trestního řádu).¹⁷ Ukončeno je odložením nebo jiným vyřízením věci podle § 159a trestního řádu, pokud není zahájeno trestní stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu.¹⁸ V záznamu o zahájení úkonů trestního řízení policejní orgán uvede okolnosti, pro které řízení zahajuje, a způsob, jakým se o nich dozvěděl. Opis záznamu zašle do 48 hodin od zahájení trestního řízení státnímu zástupci.¹⁹

Policejní orgán k objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, opatřuje potřebné podklady a nezbytná vysvětlení a zajišťuje stopy trestného činu. V rámci toho je oprávněn, kromě úkonů uvedených v hlavě deváté trestního řádu, zejména provádět úkony uvedené v § 158 odst. 3 písm. a) až i) trestního řádu.²⁰

Při prověřování sebevražd a podezřelých úmrtí je cílem policejního orgánu zjistit mechanismus úmrtí, jednoznačně vyloučit cizí zavinění na smrti druhé osoby a dokázat, že k úmrtí osoby nedošlo v souvislosti s trestným činem. Hlavní zásadou je postupovat při prověřování tak, jako by se jednalo o podezření z vraždy. Pro rozhodnutí, zda smrt byla způsobena trestnou činností nebo bez cizího zavinění, je zejména důležité ohledání místa nálezů mrtvol, zevní ohledání mrtvol lékařem na místě a výsledky zdravotní nebo soudní pitvy. Kromě ohledání je potřeba provést výpovědi osob, a to zejména u sebevražd z důvodu zjištění motivu, dále zdravotního stavu zemřelé osoby.²¹

¹⁷ ŠÁMAL, P. a kolektiv. *Trestní řád. Komentář. I. díl. 5.* Vydání. Praha : Nakladatelství C. H. Beck, 2005. s. 138. ISBN 80-7179-405-8.

¹⁸ ŠÁMAL, P. a kolektiv. *Trestní řád. Komentář. I. díl. 5.* Vydání. Praha : Nakladatelství C. H. Beck, 2005. s. 1194-1207. ISBN 80-7179-405-8.

¹⁹ NOVOTNÝ, F. a kolektiv. *Trestní právo procesní. 2.* Aktualizované vydání. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2017. s. 304. ISBN 978-80-7380-677-4.

²⁰ NOVOTNÝ, F., RŮŽIČKA, M. a kolektiv. *Trestní kodexy. Trestní zákon, trestní řád a související předpisy (komentář).* Praha : Vydavatelství Eurounion, s.r.o., 2002. s. 886-887. ISBN 80-7317-009-4.

²¹ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky.* Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 315. ISBN 80-86898-36-9.

3.1 Informační systém sebevraždy

Policejní orgán po ukončení prověřování v případě dokonáných sebevražd vyplní formulář „hlášení o dokonané sebevraždě“. Jedná se o elektronický formulář, který je součástí spisového materiálu v ETŘ a vyplní ho policejní orgán, který je věcně a místně příslušný k trestnímu řízení „hlavní zpracovatel spisového materiálu“. Informace o dokonáných sebevraždách jsou pak vedeny v informačním systému sebevraždy. Jedná se o počítačový systém, který obsahuje informace o dokonáných sebevraždách, které šetřila Policie ČR. Systém obsahuje údaje o příčinách a okolnostech dokonáných sebevražd, ke kterým došlo na území České republiky a slouží zejména pro analytickou, řídicí a statistickou činnost. V provozu je od roku 2002.²²

---

²² CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 193-194. ISBN 80-86898-36-9.

HLAVÁČEK, J., PROTIVÍNSKÝ, M. a kolektiv. *Praktická kriminalistika*. 1. Vydání. Praha : Tiskárna MV, 2007. s. 205.

4 OHLEDÁNÍ MÍSTA ČINU

V této kapitole se budeme zabývat tématy týkající se samotného ohledání místa činu. Mezi ně patří například postup, podstata nebo zásady při ohledávání.

4.1 Postup na místě činu po přijetí oznámení

Po přijetí oznámení o úmrtí osoby je operačním střediskem Policie ČR na místo vyslána hlídka obvodního oddělení Policie ČR, která zjistí prvotní informace. Následně je na místo vyslána výjezdová skupina, která si věc přebírá. Policista, který se na místo činu dostaví jako první, je povinen provést neodkladná opatření a do příjezdu výjezdové skupiny má odpovědnost za místo činu. Zejména musí:²³

- poskytnout nebo zajistit první pomoc,
- provést předběžnou prohlídku místa činu,
- odvrátit hrozící nebezpečí (např. výbuch, rozšíření požáru),
- provést uzávěru místa činu a uchovat původní stav místa činu,
- zajistit ochranu stop (nevytvářet vlastní stopy, používat ochranné prostředky, při špatných povětrnostních podmínkách vhodným způsobem stopy zakrýt, zabránit domácím osobám volnému pohybu po místě činu),
- omezit pohyb osob na místě činu,
- vyznačit všechny trasy pohybu přítomných osob,
- zjistit svědky události, případně zajistit podezřelé osoby,
- provést dokumentaci místa činu v původním stavu,
- informovat operační středisko policie nebo nadřízeného.

Od svědků na místě činu policisté zjistí:²⁴

- zda došlo na místě činu před příjezdem policie ke změnám, k jakým a kdo je provedl (například hasiči musí rozbít okno, kterým se následně dostanou do bytu, aby mohlo dojít k odemčení dveří),
- zda a jaké stopy svědci zjistili, zda a jaké zásahy do stop učinili,

²³ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 19-21. ISBN 80-86898-36-9.

HLAVÁČEK, J., PROTIVÍNSKÝ, M. a kolektiv. *Praktická kriminalistika*. 1. Vydání. Praha : Tiskárna MV, 2007. s. 9-11.

²⁴ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 23. ISBN 80-86898-36-9.

- kde a jakým způsobem se svědci pohybovali a jaké stopy zanechali,
- zda a na které předměty sahalí,
- zda před příjezdem policie někdo manipuloval s mrtvolou a pokud ano, tak jakým způsobem, zjistit původní polohu mrtvoly (například lékař z důvodu oživovacích pokusů).

Policisté, kteří jsou první na místě činu (většinou hlídka obvodního oddělení policie) po příjezdu výjezdové skupiny na místo, informují vedoucího výjezdové skupiny o situaci na místě a provedených úkonech. O své činnosti na místě sepiší úřední záznam.

Do prostoru ohledání místa činu před zahájením ohledání kromě Policie ČR je povolen vstup:²⁵

- Hasičskému záchrannému sboru České republiky,
- jednotkám požární ochrany,
- Zdravotnické záchranné službě České republiky,
- speciálním záchranným službám

a to z důvodu odvrácení hrozícího nebezpečí nebo záchraně lidského života.

Na místě činu je zejména zakázáno:²⁶

- vytvářet nad míru nezbytně nutnou nové stopy, tj. kouřit, odhazovat nedopalky, obaly svačin, odkládat oděvní svršky a osobní věci, vykonávat osobní potřebu apod.,
- sahat na předměty,
- vstupovat na místo činu a manipuloval s mrtvolou, pokud nebylo provedeno ohledání,
- vstupovat na místo činu reportérům, novinářům a televizním štábům.

4.2 Podstata a cíl ohledání místa činu

Místem činu chápeme místo, kde byl čin spáchán (místo činu v užším slova smyslu), ale i okolí, kde se nacházejí stopy pachatele nebo osob na činu zúčastněných (místo činu v širším slova smyslu). Základní metodou používanou při ohledání místa činu je metoda kriminalistického ohledání. Jde o metodu, kterou se na základě bezprostředního pozorování zjišťuje, zkoumá, hodnotí a dokumentuje materiální situace

²⁵ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 23. ISBN 80-86898-36-9.

²⁶ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 25. ISBN 80-86898-36-9.

nebo stav objektů majících vztah k prověřované události, k jejímu poznání a získání důkazů i dalších informací důležitých pro trestní řízení.²⁷

Podstata ohledání spočívá v tom, že policista bezprostředně svými smysly poznává fakta o události a jejím charakteru, která mají důkazní nebo taktický význam.²⁸ Nekvalitně provedené ohledání má za důsledek nenahraditelnou ztrátu důkazů pro trestní řízení.

*Za zásady ohledání lze považovat:*²⁹

- řízení ohledání jediným vedoucím,
- neodkladnost ohledání,
- neopakovatelnost ohledání.

Vedoucí ohledání odpovídá za průběh a výsledky celého ohledání a ostatní členové týmu provádějící ohledání jsou mu po dobu ohledání bezvýhradně podřízeni. Vedoucí ohledání však musí respektovat odbornost jednotlivých členů týmu (*zásada řízení ohledání jediným vedoucím*). Každá stopa v materiálním prostředí podléhá velmi rychle změnám, a proto je třeba ohledání provést v co nejkratší době od vzniku konečné struktury ohledávaného objektu. Čím delší časové období uplyne, tím více se sníží důkazní hodnota informací obsažených ve stopách (*zásada neodkladnosti ohledání*). Neopakovatelnost ohledání je uznávanou zásadou ohledání. Při opakovaném ohledání již nemá ohledávaný objekt tu samou strukturu, jakou měl při prvním ohledání, neboť sám ohledávající pohybem po místě činu a použitím prostředků k zajištění stop způsobí řadu změn. Opakovaným ohledáním se snižuje důkazní hodnota ohledání. Za opakované ohledání nelze považovat přerušené ohledání např. z důvodu nepříznivých povětrnostních podmínek, špatné viditelnosti, neboť v těchto případech jde o pokračování v ohledání (*zásada neopakovatelnosti ohledání*).³⁰

Cílem ohledání místa činu při prověřování sebevraždy a podezřelého úmrtí je zejména:³¹

- potvrdit či vyvrátit podezření ze zavinění druhé osoby,

²⁷ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 15. ISBN 80-86898-36-9.

²⁸ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 15. ISBN 80-86898-36-9.

²⁹ MUSIL, J., KONRÁD, Z., SUCHÁNEK, J. *Kriminalistika*. 1. Vydání. Praha : Nakladatelství C. H. Beck, 2001. s. 292-293. ISBN 80-7179-362-0.

³⁰ MUSIL, J., KONRÁD, Z., SUCHÁNEK, J. *Kriminalistika*. 1. Vydání. Praha : Nakladatelství C. H. Beck, 2001. s. 292-293. ISBN 80-7179-362-0.

³¹ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 315. ISBN 80-86898-36-9.

- potvrdit nebo vyvrátit domněnku svědčící o přítomnosti cizí osoby na místě činu,
- objasnit negativní okolnosti, např. vysvětlit, proč na místě činu nejsou krevní stopy a kde došlo ve skutečnosti k usmrcení osoby. Schází-li např. na místě činu usmrcení zastřelením nebo použitím jiné zbraně (např. nože) krevní stopy lze vyslovit domněnku, že místo nálezu mrtvoly není místem usmrcení a je dáno důvodné podezření, že smrt byla způsobena násilím,
- objasnit otázku, zda poloha mrtvoly odpovídá sebeusmrcení, nebo zda jde o polohu atypickou, do které se oběť bez cizí pomoci nemohla dostat,
- zjistit původ smrtícího nástroje, a zda patřil oběti,
- potvrdit či vyvrátit podezření z loupežné vraždy nebo jiného motivu podezření z vraždy,
- nalézt dopis na rozloučenou a podrobit jej zkoumání pravosti a autentičnosti.

Ohledání se koná podle § 113 trestního řádu odstavce 1) mají-li být přímým pozorováním objasněny skutečnosti důležité pro trestní řízení. K ohledání se zpravidla přibere znalec. Podle odstavce 2) protokol o ohledání musí poskytovat úplný a věrný obraz předmětu ohledání; mají se proto k němu přiložit fotografie, náčrty a jiné pomůcky.³²

Ohledání místa činu patří mezi nejvýznamnější druhy ohledání, a to jak z hlediska použitelnosti jako důkazu v dalších stádiích řízení, tak i z hlediska své četnosti. Ohledáním místa činu se zjišťuje a dokumentuje celková situace na místě činu, přítomnost nebo nepřítomnost předmětů a stop, jejich vlastnosti, vzájemný vztah k objasňované trestní věci.³³

Protokol o ohledání jako obligatorní procesní dokument má náležitosti uvedené v § 55 trestního řádu a obsahuje úvodní, popisnou a závěrečnou část.³⁴

³² ŠÁMAL, P. a kolektiv. *Trestní řád. Komentář. I. díl. 5.* Vydání. Praha : Nakladatelství C. H. Beck, 2005. s. 924. ISBN 80-7179-405-8.

³³ NOVOTNÝ, F., RŮŽIČKA, M. a kolektiv. *Trestní kodexy. Trestní zákon, trestní řád a související předpisy (komentář).* Praha : Vydavatelství Eurounion, s.r.o., 2002. s. 803-804. ISBN 80-7317-009-4.

³⁴ MUSIL, J., KONRÁD, Z., SUCHÁNEK, J. *Kriminalistika.* 1. Vydání. Praha : Nakladatelství C. H. Beck, 2001. s. 301-302. ISBN 80-7179-362-0.

Za ohledání odpovídá vedoucí výjezdové skupiny. Technik odpovídá za vyhledání a technickou stránku zajištění věci a stop. Z toho důvodu na místo ohledání zpravidla vstupuje jako první.³⁵

Zásadou ohledání je, že se ničeho nedotýkáme a s ničím nemanipulujeme. Při ohledání místa, kde se nachází mrtvola, se využívá **excentrický** způsob, kdy pohyb je po spirále od středu místa směrem k okraji (opakem je koncentrický způsob). Výchozím bodem bývá zpravidla mrtvola a bezprostřední místo kolem ní. Zvolený směr se nemění.³⁶

Po provedeném ohledání se zajistí převoz mrtvoly na oddělení soudního lékařství z důvodu provedení nařízené zdravotní nebo soudní pitvy. Mrtvolu převáží pohřební služba, která si na místě převezme i její doklad totožnosti (pro matriční úřad). Pokud je potřeba, objekt se zajistí z důvodu případného pokračování ohledání. Objekt se zajistí vždy v případech, kdy je policejním orgánem nařízena soudní pitva.

Vše, co bylo ohledáním zjištěno, se zadokumentuje do protokolu o ohledání, jehož další součástí je náčrtek, fotografická dokumentace, případně videozáznam. Proveďte se zabalení stop před jejich odesláním na expertizní pracoviště.

4.3 Obecné zásady při objasňování sebevražd

Ohledání místa činu provádí výjezdová skupina se zaměřením na:³⁷

- místo nálezu mrtvoly a okolí,
- situování bytu (místnosti) a možnosti vniknutí do bytu (místnosti) netradičními přístupovými cestami (např. hromosvod, průchozí balkony, pavlače a další),
- ohledání dveří, oken (poloha, stav uzamykacího mechanismu, stopy po násilném překonání),
- ohledání mrtvoly a jejího okolí,
- zajištění stop z dlaní, nečistoty z pod nehtů, mikrostopy a další,
- ohledání a zajištění oděvu mrtvoly,

³⁵ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 28. ISBN 80-86898-36-9.

³⁶ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 16. ISBN 80-86898-36-9.

³⁷ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 319-320. ISBN 80-86898-36-9.

- hledání a zajištění stop (trasologické, daktyloskopické, mechanoskopické, biologické, věcné, případně další),
- stopy svědčící o přítomnosti druhé osoby (alkohol, více skleniček, nedopalky cigaret, cizí předměty a podobně),
- stopy svědčící o násilí (například nepořádek, poválený a rozbitý nábytek a zařízení, stopy po vlečení, stopy po prohledávání zásuvek a skříní, stopy po zápase a další),
- přítomnost drog a jiných toxických látek,
- ohledání výpočetní a záznamové techniky,
- zajištění mobilních telefonů,
- zjištění a zajištění dopisů na rozloučenou,
- zajištění srovnávací písemnosti s autentickým písmem oběti,
- zda byly nalezeny peníze, cennosti, vkladní knížky, kreditní karty a další platební dokumenty (jejich nalezení vylučuje loupežný motiv),
- ve volném terénu: udusaná půda, stopy po zápase a násilí, věcné stopy.

Zajištěné stopy je třeba následně vyhodnotit a odeslat na expertizní (forenzní) pracoviště.

Kromě ohledání místa činu je důležité provést šetření k oběti a okolnostem sebevraždy za účelem prokázání, že smrt nebyla zaviněna cizí osobou. Provedeme šetření v bydlíšti, v zaměstnání, v zájmových místech oběti. Zejména je třeba se zaměřit na zjištění informací o způsobu života oběti, jeho rodinných poměrech, s kým se stýkal, majetkové poměry, zaměstnání, podnikatelské aktivity, jeho plány do budoucna, zdravotní stav. Zjišťujeme motiv sebevraždy, zda se oběť v minulosti již o sebevraždu pokusila nebo zda se léčila na psychiatrii.

4.4 Ohledání mrtvoly

Cílem ohledání mrtvoly a místa, na kterém se nachází, je zejména získání informací o okolnostech a pravděpodobné příčině smrti (sebevražda, vražda, nešťastná náhoda atp.), o způsobu usmrcení, o době smrti, o způsobu utajování totožnosti oběti, o osobě případného pachatele, o totožnosti mrtvoly, o pravděpodobném motivu usmrcení, o vztahu místa, na němž byla mrtvola nalezena, k události, jež zapříčinila její smrt.³⁸

³⁸ MUSIL, J., KONRÁD, Z., SUCHÁNEK, J. *Kriminalistika*. 1. Vydání. Praha : Nakladatelství C. H. Beck, 2001. s. 294. ISBN 80-7179-362-0.

Prvotním opatřením na místě nálezu oběti násilného trestného činu je zjistit, zda osoba žije a zda je nutné poskytnout jí první pomoc. Vyvarovat se ukvapeným závěrům o smrti člověka. **Smrt člověka je oprávněn konstatovat pouze lékař.**³⁹

Ohledání mrtvoly se provádí ve spolupráci s lékařem, který se na místo musí dostavit vždy k prohlídce těla zemřelého nebo s přizvaným soudním znalcem z oboru soudního lékařství, kterého si policejní orgán na místo vyžádá v případě, že byla policejním orgánem nařízena prohlídka a pitva mrtvoly podle § 115 odst. 1 trestního řádu. V případě nálezu části mrtvoly se ohledává místo nálezu i samostatné části mrtvoly. Chybějící části mrtvoly se musí ohledat nejen v nejbližším okolí, ale i ve vzdálenějších oblastech (zejména u úmrtí způsobeném dopravním prostředkem). Před ohledáním mrtvoly technik pořídí fotodokumentaci, případně videozáznam mrtvoly a místa, kde se nachází. Při ohledání popisujeme:⁴⁰

- polohu mrtvoly,
- zevní viditelné stopy násilí,
- oděv,
- předměty nalezené na mrtvole, v oděvu a okolo ní,
- stopy násilí na těle mrtvoly,
- bezprostřední i vzdálenější okolí.

Pokud je mrtvola oblečena, provede se nejprve podrobný popis oblečení. Pozornost věnujeme skvrnám na oblečení a poškození oděvu, které porovnáme se zraněními na těle. Doporučuje se provádět ohledání od hlavy směrem k dolním končetinám. Prohlídku provádí přítomný lékař nebo soudní znalec. Mrtvola se nejprve prohlédne v její původní poloze a teprve poté je možné s ní manipulovat. Zvláštní pozornost se věnuje vyhledání zevních viditelných stop násilí, jako jsou zlomeniny kostí, zaschlá krev, krevní podlitiny, předměty v ústech a podobně. Jednotlivá poranění popisujeme co nejpodrobněji. Do ran nevkládáme žádné předměty, jejich měření je prováděno zpravidla při pitvě. Bodné zbraně zásadně ponecháváme v ranách. Důležité je zachovat určitou posloupnost zajišťování stop na těle mrtvoly a jejím oděvu. Nejprve jsou zajišťovány pachové stopy, poté mikrostopy. Nečistoty z rukou, z nehtů, daktyloskopické otisky jsou zajišťovány až v rámci pitvy.⁴¹

³⁹ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 32. ISBN 80-86898-36-9.

⁴⁰ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 34. ISBN 80-86898-36-9.

⁴¹ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk,

Při prohlídce těla mrtvol je doporučeno postupovat v tomto pořadí:⁴²

- postava, stav a barva pokožky,
- mrtvolné příznaky,
- jednotlivé části těla, přičemž se postupuje v pořadí hlava, obličej, krk, hrudník, břicho, záda, ruce, nohy a důležité tělesné znaky (např. srostlé prsty, nápadné vady těla),
- zvláštní pozornost je věnována pohmožděninám, zraněním, jizvám, tetováním apod.,
- u mrtvol neznámé totožnosti je potřebné věnovat pozornost všemu, co přispěje k jejich identifikaci.

Polohu těla popisujeme:⁴³

- v místnosti nebo ohraničeném prostoru popisujeme její polohu ve vztahu k nábytku, oknům, dveřím a podobně,
- ve volném prostoru ke světovým stranám, k pevným bodům,
- zda leží na zádech, na boku, na břiše,
- horní končetiny popisujeme současně nebo každou samostatně, nejprve celkovou polohu paže, pak dlaň a prsty,
- u dolních končetin popisujeme, zda jsou roztaženy, u sebe, pokrčeny, kam směřují špičky končetin.

Při popisování hlavy věnujeme pozornost jejímu pootočení vzhledem k podélné ose těla a k jejímu sklonu, k úrovni ramen. Hlava může být úplně nebo částečně nakloněna doleva, doprava, kupředu nebo nazad.⁴⁴

4.4.1 Fotografická dokumentace mrtvol

Při ohledání mrtvol se nejprve fotografuje poloha celé mrtvol, dále poloha obličeje a jednotlivých končetin. Pokud není z celkových snímků dobře patrna poloha končetin, pořídí se jejich detailní snímek zvlášť. Dále se fotografuje bezprostřední okolí

---

s.r.o., 2005. s. 34-35. ISBN 80-86898-36-9.

⁴² CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 35. ISBN 80-86898-36-9.

⁴³ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 38-39. ISBN 80-86898-36-9.

⁴⁴ KOLEKTIV expertů Kriminalistického ústavu MV-hlavní správy Veřejné bezpečnosti. *Učebnice kriminalistiky*. První díl-svazek 2. Praha : Naše vojsko, 1959. s. 1025.

místa nálezu mrtvoly, stopy po zápase, různé předměty v okolí (například krabičky od léků, nástroje, zbraně) a jejich umístění.⁴⁵

Detailním snímkem se zejména dokumentují:⁴⁶

- uzle, škrtidla a mechanismus uvázání smyčky,
- stopy krve,
- stopy poranění,
- mrtvolné skvrny,
- stopy porušení oděvu (vzniklé průstřelem, bodnými nebo řeznými ranami, ohořením),
- hmyz na těle mrtvoly i pod mrtvolou.

Při fotografování detailů se použije měřítko s centimetrovým nebo milimetrovým dělením. Měřítka se umístí do bezprostřední blízkosti objektu nebo stopy a zobrazí se společně na snímku.⁴⁷

4.4.2 Posmrtné změny

O smrti člověka svědčí zejména zjevná smrtelná zranění a rovněž některé posmrtné změny. Posmrtné změny jsou charakterizovány těmito atributy:⁴⁸

- chladnutí mrtvoly,
- mrtvolné skvrny,
- mrtvolná ztuhlost,
- hniloba mrtvoly,
- vysychání mrtvoly,

a musejí být uvedeny v protokole o ohledání místa činu.

Postup a rychlost *chladnutí* je závislé na prostředí, kde se mrtvola nachází. Teplota živého těla je 37 °C a trvá po smrti ještě 1-2 hodiny. Při průměrné teplotě okolí 16 °C se snižuje asi o 1 °C za hodinu.⁴⁹

---

⁴⁵ Čl. 37 závazného pokynu policejního prezidenta č. 100/2001, ke kriminalistickotechnické činnosti Policie České republiky.

⁴⁶ Čl. 37 závazného pokynu policejního prezidenta č. 100/2001, ke kriminalistickotechnické činnosti Policie České republiky.

⁴⁷ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 68. ISBN 80-86898-36-9.

⁴⁸ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 32. ISBN 80-86898-36-9.

⁴⁹ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 32. ISBN 80-86898-36-9.

CHMELÍK, J. *Ohledání místa činu*. Praha 1995. s. 16.

Mrtvolné skvrny se vytvářejí zpravidla za 2-3 hodiny po smrti. Vznikají tak, že po zastavení krevního oběhu se krev v organismu začne rozkládat a usazuje se na nejnižše položených místech těla. V místech, kde se krev usadí, vznikají na kůži mrtvolny charakteristické modročervené až fialové skvrny. U mrtvol, nalezených v chladném prostředí nebo ve vodě, mohou být skvrny rezavě červené. V případech, kdy došlo k otravě kyanovými sloučeninami nebo kysličníkem uhelnatým mohou být i světle červené a v případě otravy chlorečnanem draselným mohou být skořicově hnědé až našedlé. Změní-li se poloha mrtvolny, než začne prosakování, mrtvolné skvrny se vytvoří opět na místech nejnižše položených. Nejsou však již tak intenzivní, jako byly původní skvrny. Původní skvrny úplně nezmizí, ale zblednou. Průměrně do 6-8 hodiny od úmrtí skvrny po zmáčknutí z těla zmizí, avšak po uvolnění tlaku se opět objeví. Skvrny schází na místech, ve kterých se tělo vlivem své hmotnosti dotýká podložky (například leží-li tělo nznak, nevytvoří se na lopatkách a hýždích) nebo v místech, kde je například opasek, podvazky, záhyby šatstva. Po uplynutí 8-10 hodin od smrti uvedená reakce na tlak slábne. Zřetelnost a barva skvrn svědčí o době, která uplynula od smrti osoby i o manipulaci s mrtvolou. Po uplynutí 20-24 hodin od smrti mrtvolné skvrny své zbarvení nemění a nové se již nevytvářejí.⁵⁰

Mrtvolná ztuhlost nastává přibližně po 2-3 hodinách po smrti. Teplo mrtvolnou ztuhlost urychluje, naopak chlad zpomaluje. Začíná se projevovat nejdříve u obličejových svalů a postupuje směrem k dolním končetinám. V celém těle je patrná asi po 8-12 hodinách po smrti a trvá průměrně 48 hodin. Po této době postupně mizí ve stejném pořadí, v jakém se vytvořila, to jest od hlavy k dolním končetinám. K vymizení mrtvolné ztuhlosti dojde během 3 dnů, pokud je mrtvola v chladném prostředí i později.⁵¹

Při teplotě 15-16 °C tělo mrtvolny začíná zahnívat po 3-4 hodinách po smrti opět v závislosti na teplotě a vlhkosti prostředí, kde se nachází. Vnější projevy hniloby se projevují asi po 24 hodinách a jedná se zejména o zelené zbarvení kůže na břiše a v krajíně tříselní.⁵²

---

⁵⁰ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 33. ISBN 80-86898-36-9.

CHMELÍK, J. *Ohledání místa činu*. Praha 1995. s. 16-17.

⁵¹ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 33. ISBN 80-86898-36-9.

CHMELÍK, J. *Ohledání místa činu*. Praha 1995. s. 17.

⁵² CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 34. ISBN 80-86898-36-9.

CHMELÍK, J. *Ohledání místa činu*. Praha 1995. s. 17.

4.5 Sebevražda oběšením

Sebevražda oběšením je nejčastějším způsobem sebevraždy. Při ohledání je třeba se detailně zaměřit na:⁵³

- strangulační rýhu na krku, která je typickou stopou po oběšení,
- popsat uchycení škrtidla na předmětu (trám, větev, klika a podobně) a stopy po sešinutí,
- smyčku kolem krku včetně uzlů,
- předmět, na kterém osoba stála.

Je třeba objasnit způsob, jakým došlo k zavěšení osoby na škrtidlo. Zda osoba mohla sama vylézt na předmět, na kterém následně uchytila škrtidlo (například na strom). Je důležité na místě provádět měření výšky mezi stropem a podlahou, délky škrtidla, výšky osoby, vzdálenosti chodidel od země, výšky předmětu, na kterém osoba stála a podobně. Na místě se zajišťuje celý provaz a uzly se na škrtidle zásadně nerozvazují.⁵⁴ Škrtidlo zpravidla uřízneme nad uzlem a ponecháme jej na krku. Uvolníme jej i v místě úvazu a přeříznuté konce přiložíme k sobě a zabezpečíme.⁵⁵ U známek strangulace uvádíme, jak probíhá strangulační rýha, jak je hluboká, jakou má barvu a výraznost po celé délce, a zejména ve kterých místech, zda jsou jednotlivé rýhy rovnoběžné a jak daleko od sebe leží, s uvedením tvaru smyčky a jakosti škrtidla, polohy a napětí smyčky, její délky, výšky oběšení.⁵⁶

Strangulační rýha zpravidla směřuje k uzlu či smyčce, méně často k uchu nebo pod bradu. Při oběšení nemívá uzavřený charakter (linii) a v místech uzlu a smyčky je přerušená. Její šířka odpovídá průměru škrtidla a jeho tvrdosti. Mívá hnědou nebo načervenalou barvu. Vzniká i při oběšení již zemřelé osoby a má bledou barvu, bez krevních podlitin a sedlin na okrajích.⁵⁷

⁵³ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 315-317. ISBN 80-86898-36-9.

⁵⁴ HLAVÁČEK, J., PROTIVÍNSKÝ, M. a kolektiv. *Praktická kriminalistika*. 1. Vydání. Praha : Tiskárna MV, 2007. s. 45.

⁵⁵ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 316. ISBN 80-86898-36-9.

⁵⁶ KOLEKTIV expertů Kriminalistického ústavu MV-hlavní správy Veřejné bezpečnosti. *Učebnice kriminalistiky*. První díl-svazek 2. Praha : Naše vojsko, 1959. s. 1028.

⁵⁷ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 315-316. ISBN 80-86898-36-9.

V případě sebevraždy nejsou na místě činu stopy po zápase. Na krku je přítomna pouze strangulační rýha, která stoupá směrem k uzlu nebo ke smyčce. V blízkosti těla se nachází předmět, na kterém sebevrah stál.⁵⁸

K oběšení může dojít v různých polohách. Rozeznáváme polohu visací, vstoje, vleže, vsedě, polosedě, vkleče. Jsou i různé úvazky škrtidla jako v podbradí, v týle, v záhlaví.⁵⁹

4.6 Sebevražda pádem z výšky

K pádu z výšky dochází zejména z budov a sloupů. Při ohledání se zaměřujeme a zjišťujeme.⁶⁰

- popisujeme nejkratší a nejdelší vzdálenost dopadu těla od budovy, okolních předmětů,
- podrobný popis polohy těla (osa trupu k základně budovy, poloha končetin),
- popis poranění (zlomeniny, odtržení části těl), rozměry a umístění, včetně stop od pádu (provádíme s měřítkem),
- tělesná výška a hmotnost těla,
- rýhy dopadu, krevní stříkance,
- odlétnuté oděvní součástky (především obuv a pokrývka hlavy),
- popis okolí místa pádu,
- popis místa skoku a jeho okolí (zde si všímáme věci, které zde osoba mohla zanechat jako léky, alkohol, oděvní svršky, dopis na rozloučenou, dále popisujeme, v jaké poloze jsou vchodové dveře, balkonové dveře, okna),
- stopy v místě skoku i v místě dopadu,
- určení výšky pádu (místa odkud oběť spadla).

---

⁵⁸ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 316. ISBN 80-86898-36-9.

⁵⁹ KOLEKTIV expertů Kriminalistického ústavu MV-hlavní správy Veřejné bezpečnosti. *Učebnice kriminalistiky*. První díl-svazek 2. Praha : Naše vojsko, 1959. s. 1024-1030.

⁶⁰ MATOUŠEK, V. Smrt pádem z výšky. *Kriminalistický sborník*. 2004, č. 4, s. 72.
CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 322. ISBN 80-86898-36-9.

Ke zjištění, zda osoba vypadla sama, bez cizího zavinění, zda se odrazila v okamžiku pádu nebo zda byla vystrčena, nám přispěje znalecké zkoumání z oboru kriminalistika, specializace *forenzní biomechanika*.⁶¹

4.7 Sebevražda střelnou zbraní

U složitějších případů se doporučuje provádět ohledání za přítomnosti kriminalistického balistika. Při ohledání se zaměřujeme a zjišťujeme:⁶²

- ve vztahu k místu nálezu mrtvolý je třeba zadokumentovat místo nálezu zbraně a její stav,
- stopy po střelbě (na zdech, v nábytku a podobně),
- provedeme podrobnou fotodokumentaci zbraně, průstřelů, zástřelů a dalších balistických stop,
- střelná poranění (přesné umístění a popis, stopy po výstřelových zplodinách, přítomnost střely, lokalizace vstřelu),
- přezkoušení, zda se osoba mohla uvedeným způsobem do zasažených míst střelit sama,
- popis zbraně (typ, značka, ráže, výrobní číslo), popis jednotlivých částí zbraně a jejich poloha, stav zásobníku (prázdný, s jakým počtem nábojů, zasunutý ve zbrani, volně položený),
- přítomnost nábojnic na místě (počet, rozmístění),
- lokalizace střel,
- popsat jednotlivé části oděvu a obuv včetně jejich poškození či očazení, správně zajistit pro další balistické zkoumání,
- zajištění zbraně.

Je třeba zjistit, zda byla osoba pravák nebo levák, a to v souvislosti s místem vstřelu.⁶³ Z charakteru střelby, vlastností vstřelového otvoru a dalších informací lze odhadnout, z jaké vzdálenosti bylo pravděpodobně stříleno. Při výstřelu z bezprostřední vzdálenosti má vstřelový otvor zpravidla tvar hvězdice s černými rozbíhajícími se

---

⁶¹ STRAUS, J. Smrt pádem z výšky – doplnění z hlediska forenzní biomechaniky. *Kriminalistický sborník*. 2004, č. 5, s. 41.

⁶² CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 321-322. ISBN 80-86898-36-9.
HLAVÁČEK, J., PROTIVÍNSKÝ, M. a kolektiv. *Praktická kriminalistika*. 1. Vydání. Praha : Tiskárna MV, 2007. s. 45.

⁶³ HLAVÁČEK, J., PROTIVÍNSKÝ, M. a kolektiv. *Praktická kriminalistika*. 1. Vydání. Praha : Tiskárna MV, 2007. s. 45.

lalokovitými trhlinami, způsobené plyny, které se vyvinou při výstřelu a unikají prudce z hlavně. Při výstřelu z blízka se na kůži a na oděvu usazují povýstřelové zplodiny se sazemi a zrníčky střelného prachu.⁶⁴ Je třeba z dlaní, hřbetů rukou a z vlasů mrtvého odebrat povýstřelové zplodiny, mikrostopy a nečistoty za nehty (ostříháním nehtů).⁶⁵ Zbraně, nábojnice, střely zkoumá kriminalistický expert z odvětví kriminalistické balistické expertizy a povýstřelové zplodiny kriminalistický expert z odvětví kriminalistické fyzikálně-chemické expertizy.⁶⁶

4.8 Pitvy

Prohlídku těla zemřelého je třeba provést vždy; jejím účelem je zjistit smrt osoby, pravděpodobné datum a čas úmrtí, pravděpodobnou příčinu smrti a dále určit zda bude provedena pitva. V rámci provedení prohlídky těla zemřelého je provedeno označení těla zemřelého.⁶⁷

Lékař provádějící prohlídku těla zemřelého neprodleně informuje Policii České republiky, jde-li o:⁶⁸

- podezření, že úmrtí bylo způsobeno trestným činem nebo sebevraždou,
- zemřelého neznámé totožnosti,
- úmrtí, ke kterému došlo za nejasných okolností; lékař provádějící prohlídku těla zemřelého provede jen nezbytné úkony tak, aby nedošlo ke zničení nebo poškození možných důkazů nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, nebo že jde o sebevraždu.

Dle § 88 zákona o zdravotních službách pitvy dělíme na:⁶⁹

- patologicko-anatomické,
- zdravotní,
- soudní,
- anatomické.

⁶⁴ CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2005. s. 318. ISBN 80-86898-36-9.

⁶⁵ MATOUŠEK, V. Sebevražda střelnou zbraní. *Kriminalistický sborník*. 2004, č. 2, s. 72.

⁶⁶ Čl. 102, čl. 211 závazného pokynu policejního prezidenta č. 100/2001, ke kriminalistickotechnické činnosti Policie České republiky.

⁶⁷ § 84 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů (zákon o zdravotních službách).

⁶⁸ § 86 odst. 1 písm. g) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů (zákon o zdravotních službách).

⁶⁹ § 88 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů (zákon o zdravotních službách).

Patologicko-anatomické pitvy se provádějí u osob zemřelých ve zdravotnickém zařízení smrti z chorobných příčin.⁷⁰

Anatomické pitvy se provádějí k výukovým účelům nebo pro účely vědy a výzkumu v oblasti zdravotnictví.⁷¹

Zdravotní pitva se vždy provádí.⁷²

- při náhlých a neočekávaných úmrtích, jestliže při prohlídce těla zemřelého nedošlo ke stanovení příčiny smrti nebo nebyla příčina smrti dostatečně objasněna,
- při všech násilných úmrtích včetně sebevraždy,
- při podezření, že úmrtí může být v příčinné souvislosti s nesprávným postupem při poskytování zdravotních služeb, které vyslovil zdravotnický pracovník zúčastněný na poskytování zdravotních služeb, lékař, který provedl prohlídku těla zemřelého, nebo osoba blízká zemřelému,
- při podezření, že úmrtí mohlo být způsobeno v souvislosti se zneužíváním návykových látek,
- u osob, které zemřely ve výkonu vazby, trestu odnětí svobody nebo zabezpečovací detence.

Soudní pitvy se provádějí při podezření, že úmrtí bylo způsobeno trestným činem, a to podle trestního řádu. Soudně lékařskému zkoumání jsou podrobeny i nalezené a zajištěné části mrtvol. Soudní pitvy provádí poskytovatelé v oboru soudní lékařství. Převoz těla zemřelého k soudní pitvě a zpět zabezpečuje a hradí orgán činný v trestním řízení, který ji nařídil. Rovněž hradí i veškeré další náklady s pitvou spojené.⁷³

Podle § 115 odst. 1 trestního řádu vznikne-li podezření, že smrt člověka byla způsobena trestným činem, musí být mrtvola prohlédnuta a pitvána. Pohřbit mrtvolu lze v takových případech jen se souhlasem státního zástupce. O tom rozhodne státní

⁷⁰ § 88 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů (zákon o zdravotních službách).

⁷¹ § 88 odst. 6 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů (zákon o zdravotních službách).

⁷² § 88 odst. 3 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů (zákon o zdravotních službách).

⁷³ NOVOTNÝ, F. a kolektiv. *Trestní právo procesní*. 2. Aktualizované vydání. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2017. s. 289. ISBN 978-80-7380-677-4.

zástupce s největším urychlením. Podle odst. 2 exhumaci mrtvoly může nařídit předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce.⁷⁴

Soudní pitvu (prohlídku a pitvu mrtvoly) nařizuje policejní orgán opatřením podle § 115 odst. 1 trestního řádu a k tomuto úkonu a za účelem vypracování znaleckého posudku podle § 105 odst. 1, 4 trestního řádu vždy přibere dva znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a dále podle § 105 odst. 1 trestního řádu přibere jednoho znalce z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie.⁷⁵

K prohlídce a pitvě mrtvoly nesmí být přibrán jako znalec ten lékař, který zemřelého ošetřoval pro nemoc, která smrti bezprostředně předcházela (§ 105 odst. 4 trestního řádu).⁷⁶

Exhumací mrtvoly se rozumí manipulace s nezetlelými i zetlelými lidskými ostatky, konkrétně jejich vyzvednutí z hrobu. Smyslem exhumace mrtvoly je následné zkoumání ostatků za účelem zjištění příčin úmrtí v případech, kdy existuje podezření, že smrt člověka byla způsobena trestným činem.⁷⁷

Ve znaleckém posudku je třeba posoudit a zodpovědět následující otázky:⁷⁸

- provést vnější a vnitřní prohlídku těla zemřelé osoby a sestavit pitevní nález,
- provést popis těla,
- jaká poranění a chorobné změny byly na těle zjištěny vnější a vnitřní prohlídkou,
- co bylo bezprostřední příčinou smrti (zda smrt nastala v souvislosti s těmito změnami přímo nebo v souvislosti s přidruženými komplikacemi),
- jaký byl mechanismus vzniku jednotlivých zjištěných poranění (stanovení jejich pořadí, jejich stáří, vznik zaživa, prokázání účasti jiné osoby, zda odpovídají úrazovému ději),
- zda zjištěná poranění vykazují známky obrany před útokem,
- stanovení doby smrti,
- zda bylo možno smrti zabránit a za jakých podmínek.

⁷⁴ ŠÁMAL, P. a kolektiv. *Trestní řád. Komentář. I. díl. 5.* Vydání. Praha : Nakladatelství C. H. Beck, 2005. s. 929. ISBN 80-7179-405-8.

⁷⁵ ŠÁMAL, P. a kolektiv. *Trestní řád. Komentář. I. díl. 5.* Vydání. Praha : Nakladatelství C. H. Beck, 2005. s. 882-930. ISBN 80-7179-405-8.

⁷⁶ ŠÁMAL, P. a kolektiv. *Trestní řád. Komentář. I. díl. 5.* Vydání. Praha : Nakladatelství C. H. Beck, 2005. s. 882. ISBN 80-7179-405-8.

⁷⁷ NOVOTNÝ, F. a kolektiv. *Trestní právo procesní. 2.* Aktualizované vydání. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2017. s. 289. ISBN 978-80-7380-677-4.

⁷⁸ Zdroj vlastní-interní materiál Policie ČR.

Znalci dále provedou odběr biologického materiálu k toxikologickému vyšetření, při kterém se zjišťuje přítomnost toxických a omamných látek.⁷⁹

V případech, kdy je lékařem na místě nařízena zdravotní pitva nebo policejním orgánem soudní pitva, provádí se pitva na oddělení soudního lékařství. Převoz těla zemřelého k soudní pitvě a zpět zabezpečuje a hradí orgán činný v trestním řízení, který ji nařídil.⁸⁰

---

⁷⁹ Zdroj vlastní-interní materiál Policie ČR.

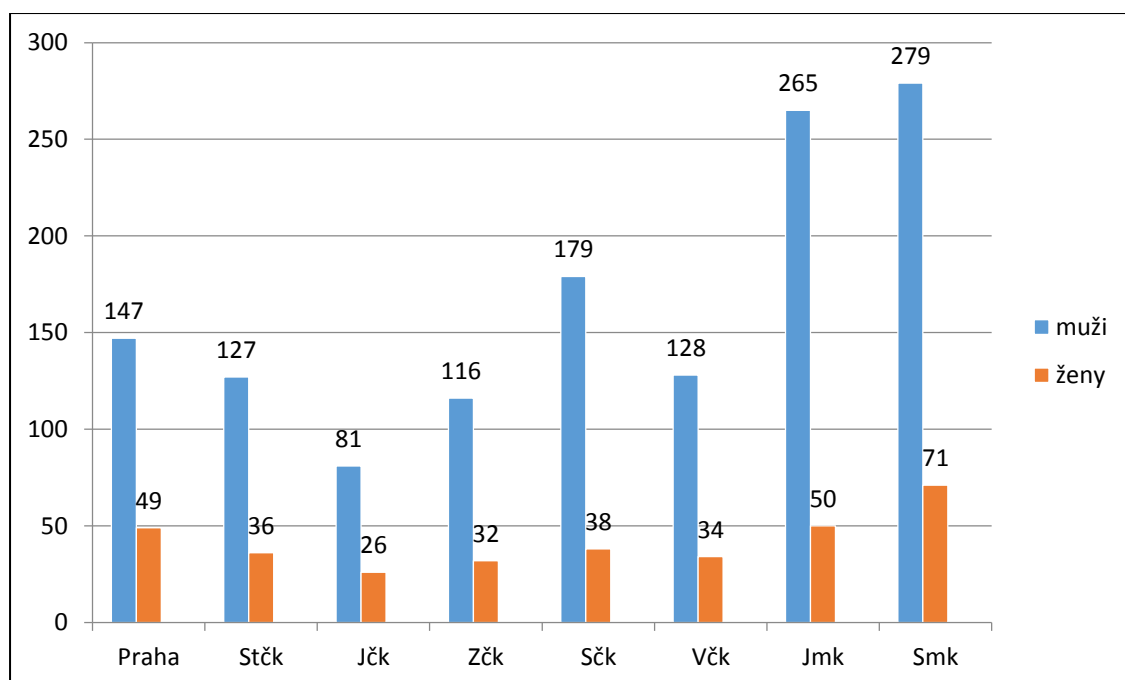
⁸⁰ § 88 odst. 5 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů (zákon o zdravotních službách).

5 STATISTICKÉ ÚDAJE SEBEVRAŽD

Jak již bylo uvedeno v kapitole 3.1, policejní orgán po ukončení prověřování v případě dokonaných sebevražd vyplní formulář „hlášení o dokonané sebevraždě“, jehož údaje jsou následně evidovány v informačním systému sebevraždy. Pro analýzu statistických dat evidovaných v informačním systému sebevraždy si autor bakalářské práce zvolil období let 2006-2016. Výzkum byl zaměřen na analýzu způsobu provedení sebevražd, jejich motiv, strukturu věku sebevrahů, jejich celkový počet v rámci České republiky a jednotlivých krajů. V rámci výzkumu byly zpracovány údaje, které jsou k dispozici na intranetových stránkách Policie ČR.⁸¹

V roce 2006 bylo v rámci České republiky spácháno celkem 1658 sebevražd a z toho 196 na území Hlavního města Praha (147 mužů a 49 žen), 163 ve Středočeském kraji (127 mužů a 36 žen), 107 v Jihočeském kraji (81 mužů a 26 žen), 148 v Západočeském kraji (116 mužů a 32 žen), 217 v Severočeském kraji (179 mužů a 38 žen), 162 ve Východočeském kraji (128 mužů a 34 žen), 315 v Jihomoravském kraji (265 mužů a 50 žen) a 350 v Severomoravském kraji (279 mužů a 71 žen).⁸²

Graf 1: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2006⁸³

⁸¹ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

⁸² STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/6/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

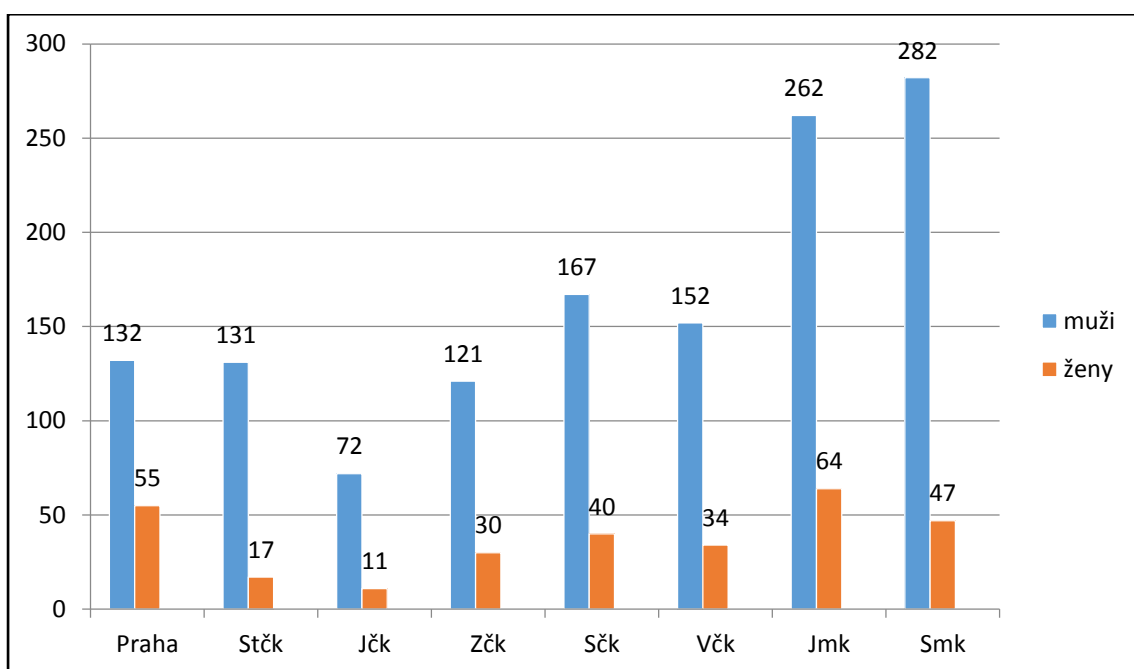
⁸³ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/6/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

Nejvíce sebevražd bylo u mužů spácháno ve věku mezi 50-60 let a žen ve věku mezi 50-60 let. Motivem sebevražd bylo nejčastěji 1. bez zjištěné motivace, 2. náhlá deprese, 3. duševní onemocnění, 4. fyzické onemocnění, 5. konflikty a problémy rodinné.⁸⁴

Podle způsobu provedení bylo provedeno: 859 oběšení, 195 skok z výšky, 102 skok nebo lehnutí pod pohybující se objekt, 181 zastřelení drženou zbraní, 109 otrava drogou nebo léky, 27 otrava jedy, 52 jiný způsob, 40 podřezání, 29 otrava plynem, 31 utopení, 11 upálení, 4 úmyslnou havárií, 16 sečnou zbraní, 2 výbušninou.⁸⁵

V roce 2007 bylo v rámci České republiky spácháno celkem 1617 sebevražd a z toho 187 na území Hlavního města Praha (132 mužů a 55 žen), 148 ve Stčk (131 mužů a 17 žen), 83 v Jčk (72 mužů a 11 žen), 151 v Zčk (121 mužů a 30 žen), 207 v Sčk (167 mužů a 40 žen), 186 v Včk (152 mužů a 34 žen), 326 v Jmk (262 mužů a 64 žen) a 329 v Smk (282 mužů a 47 žen).⁸⁶

Graf 2: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2007⁸⁷

Nejvíce sebevražd bylo u mužů spácháno ve věku mezi 50-60 let a žen ve věku nad 70 let. Motivem sebevražd bylo nejčastěji 1. bez zjištěné motivace, 2. fyzické

⁸⁴ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/6/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

⁸⁵ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/6/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

⁸⁶ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/7/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

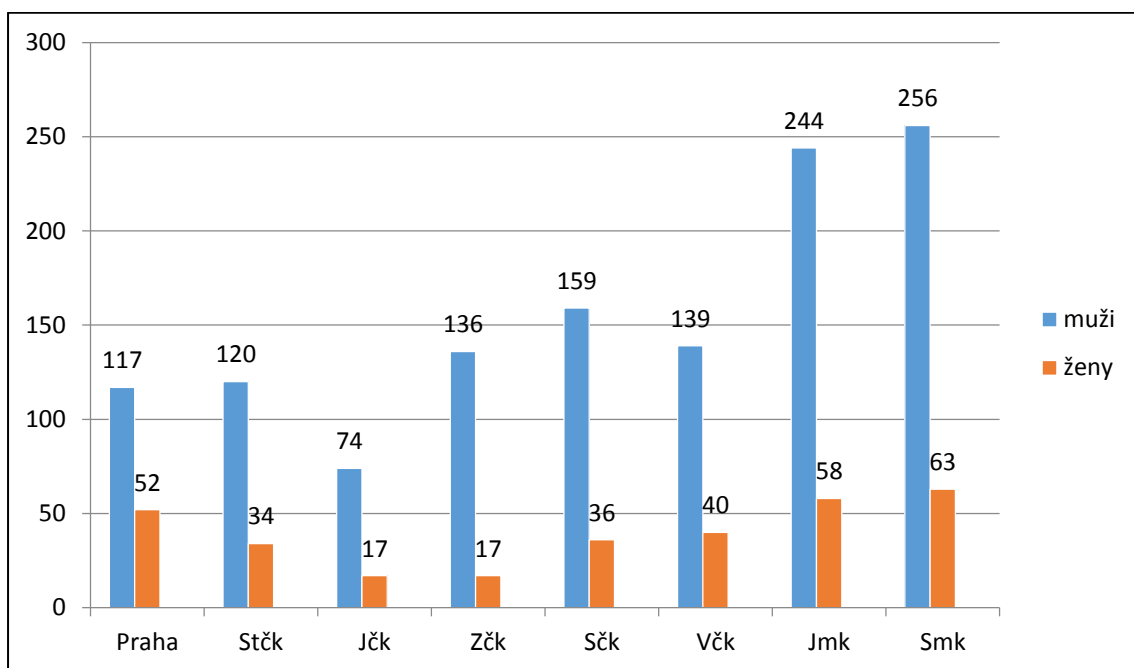
⁸⁷ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/7/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

onemocnění, 3. náhlá deprese, 4. duševní onemocnění, 5. konflikty a problémy rodinné.⁸⁸

Podle způsobu provedení bylo provedeno: 854 oběšení, 201 skok z výšky, 86 skok nebo lehnutí pod pohybující se objekt, 157 zastřelení drženou zbraní, 123 otrava drogou nebo léky, 19 otrava jedy, 56 jiný způsob, 31 podřezání, 28 otrava plynem, 30 utopení, 5 upálení, 6 úmyslnou havárií, 19 sečnou zbraní, 2 výbušninou.⁸⁹

V roce 2008 bylo v rámci České republiky spácháno celkem 1562 sebevražd a z toho 169 na území Hlavního města Praha (117 mužů a 52 žen), 154 ve Stčk (120 mužů a 34 žen), 91 v Jčk (74 mužů a 17 žen), 153 v Zčk (136 mužů a 17 žen), 195 v Sčk (159 mužů a 36 žen), 179 v Včk (139 mužů a 40 žen), 302 v Jmk (244 mužů a 58 žen) a 319 v Smk (256 mužů a 63 žen).⁹⁰

Graf 3: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2008⁹¹

Nejvíce sebevražd bylo u mužů spácháno ve věku mezi 50-60 let a žen ve věku mezi 50-60 let. Motivem sebevražd bylo nejčastěji 1. bez zjištěné motivace, 2. psychické problémy, 3. fyzické onemocnění, 4. duševní onemocnění, 5. náhlá deprese.⁹²

⁸⁸ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/7/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

⁸⁹ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/7/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

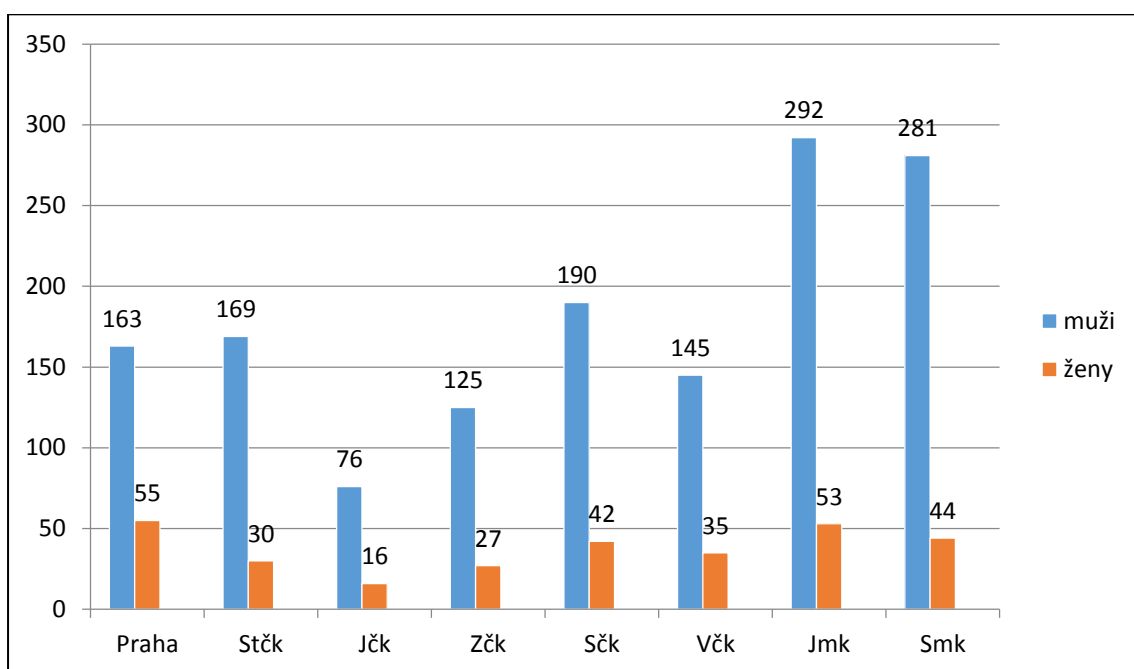
⁹⁰ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/8/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

⁹¹ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/8/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

Podle způsobu provedení bylo provedeno: 853 oběšení, 198 skok z výšky, 78 skok nebo lehnutí pod pohybující se objekt, 153 zastřelení drženou zbraní, 116 otrava drogou nebo léky, 16 otrava jedy, 27 jiný způsob, 36 podřezání, 30 otrava plynem, 27 utopení, 11 upálení, 1 úmyslnou havárií, 16 sečnou zbraní, 0 výbušninou.⁹³

V roce 2009 bylo v rámci České republiky spácháno celkem 1743 sebevražd a z toho 218 na území Hlavního města Praha (163 mužů a 55 žen), 199 ve Stčk (169 mužů a 30 žen), 92 v Jčk (76 mužů a 16 žen), 152 v Zčk (125 mužů a 27 žen), 232 v Sčk (190 mužů a 42 žen), 180 v Včk (145 mužů a 35 žen), 345 v Jmk (292 mužů a 53 žen) a 325 v Smk (281 mužů a 44 žen).⁹⁴

Graf 4: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2009⁹⁵

Nejvíce sebevražd bylo u mužů spácháno ve věku mezi 50-60 let a žen ve věku mezi 50-60 let. Motivem sebevražd bylo nejčastěji 1. bez zjištěné motivace, 2. psychické problémy, 3. konflikty a problémy existenční, 4. fyzické onemocnění, 5. duševní onemocnění.⁹⁶

⁹² STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/8/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

⁹³ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/8/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

⁹⁴ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/9/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

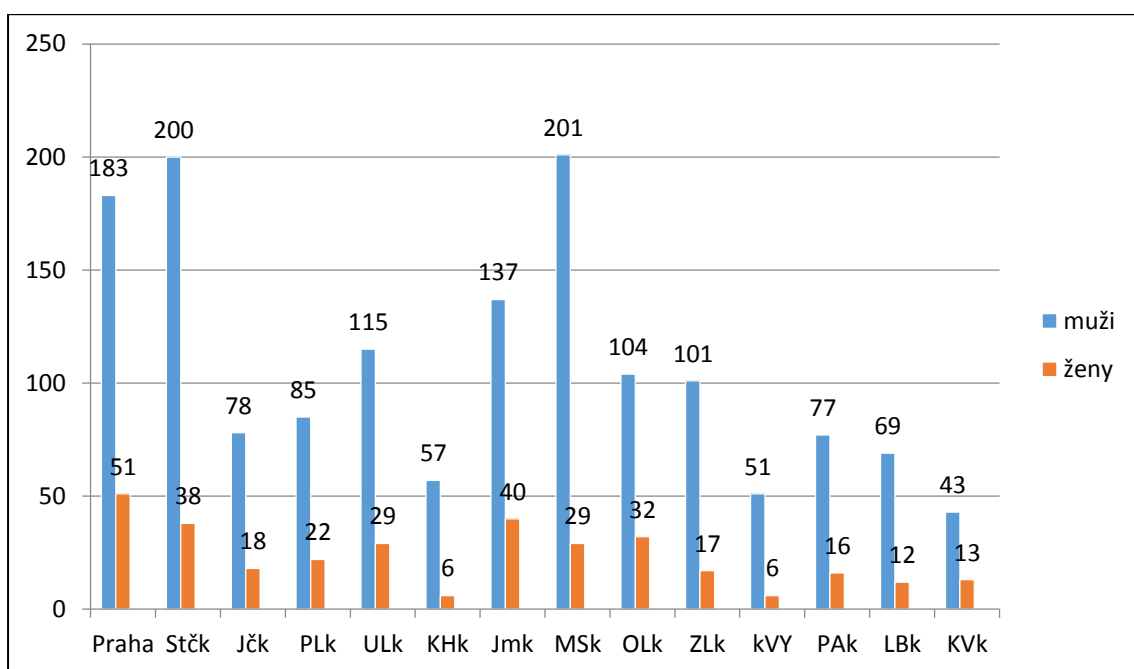
⁹⁵ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/9/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

⁹⁶ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/9/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

Podle způsobu provedení bylo provedeno: 999 oběšení, 206 skok z výšky, 98 skok nebo lehnutí pod pohybující se objekt, 153 zastřelení drženou zbraní, 110 otrava drogou nebo léky, 19 otrava jedy, 27 jiný způsob, 47 podřezání, 35 otrava plynem, 26 utopení, 6 upálení, 6 úmyslnou havárií, 11 sečnou zbraní, 0 výbušninou.⁹⁷

V roce 2010 bylo v rámci České republiky spácháno celkem 1830 sebevražd a z toho 234 na území Hlavního města Praha (183 mužů a 51 žen), 238 ve Středočeském kraji (200 mužů a 38 žen), 96 v Jihočeském kraji (78 mužů a 18 žen), 107 v Plzeňském kraji (85 mužů a 22 žen), 144 v Ústeckém kraji (115 mužů a 29 žen), 63 v Královéhradeckém kraji (57 mužů a 6 žen), 177 v Jihomoravském kraji (137 mužů a 40 žen), 230 v Moravskoslezském kraji (201 mužů a 29 žen), 136 v Olomouckém kraji (104 mužů a 32 žen), 118 v Zlínském kraji (101 mužů a 17 žen), 57 v kraji Vysočina (51 mužů a 6 žen), 93 v Pardubickém kraji (77 mužů a 16 žen), 81 v Libereckém kraji (69 mužů a 12 žen) a 56 v Karlovarském kraji (43 mužů a 13 žen).⁹⁸

Graf 5: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2010⁹⁹

Nejvíce sebevražd bylo u mužů spácháno ve věku mezi 50-60 let a žen ve věku mezi 50-60 let. Motivem sebevražd bylo nejčastěji 1. bez zjištěné motivace, 2.

⁹⁷ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/9/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

⁹⁸ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/10/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

⁹⁹ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/10/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

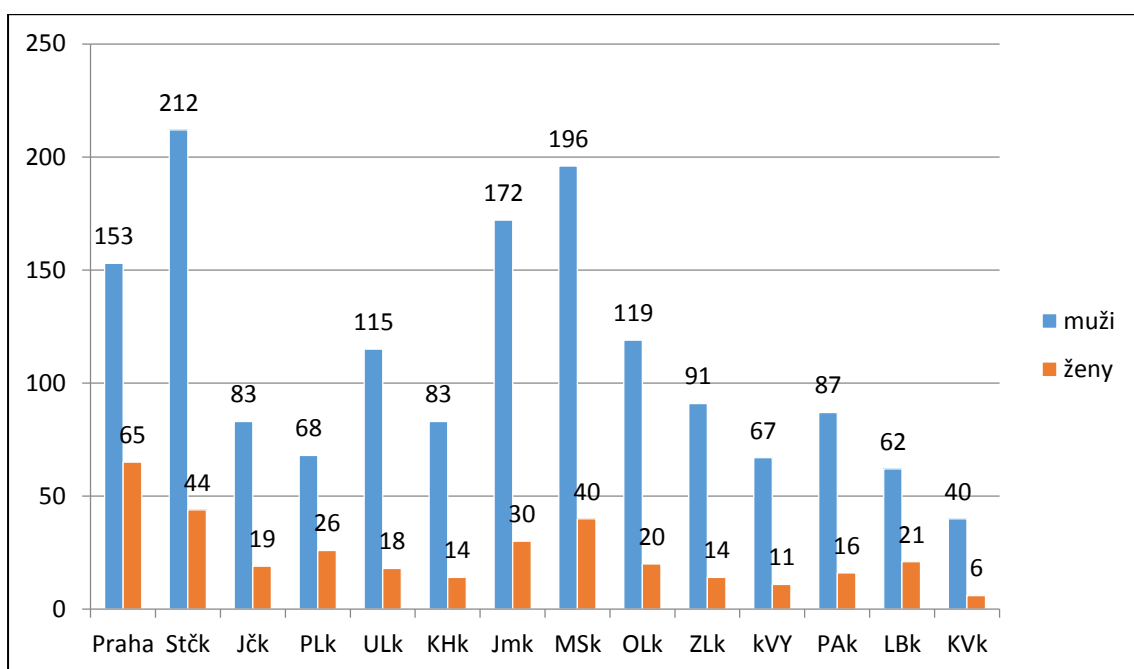

psychické problémy, 3. fyzické onemocnění, 4. konflikty a problémy existenční, 4. fyzické onemocnění, 5. náhlá deprese.¹⁰⁰

Podle způsobu provedení bylo provedeno: 1017 oběšení, 205 skok z výšky, 105 skok nebo lehnutí pod pohybující se objekt, 162 zastřelení drženou zbraní, 120 otrava drogou nebo léky, 23 otrava jedy, 34 jiný způsob, 79 podřezání, 34 otrava plynem, 28 utopení, 14 upálení, 6 úmyslnou havárií, 3 sečnou zbraní, 0 výbušninou.¹⁰¹

V roce 2011 bylo v rámci České republiky spácháno celkem 1892 sebevražd a z toho 218 na území Hlavního města Praha (153 mužů a 65 žen), 256 ve Stčk (212 mužů a 44 žen), 102 v Jčk (83 mužů a 19 žen), 94 v PLk (68 mužů a 26 žen), 133 v ULk (115 mužů a 18 žen), 97 v KHk (83 mužů a 14 žen), 202 v Jmk (172 mužů a 30 žen), 236 v MSk (196 mužů a 40 žen), 139 v OLk (119 mužů a 20 žen), 105 v ZLk (91 mužů a 14 žen), 78 v kVY (67 mužů a 11 žen), 103 v PAK (87 mužů a 16 žen), 83 v LBk (62 mužů a 21 žen) a 46 v KVk (40 mužů a 6 žen).¹⁰²

Graf 6: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2011¹⁰³

Nejvíce sebevražd bylo u mužů spácháno ve věku mezi 50-60 let a žen ve věku nad 70 let. Motivem sebevražd bylo nejčastěji 1. bez zjištěné motivace, 2. psychické

¹⁰⁰ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/10/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

¹⁰¹ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/10/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

¹⁰² STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/11/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

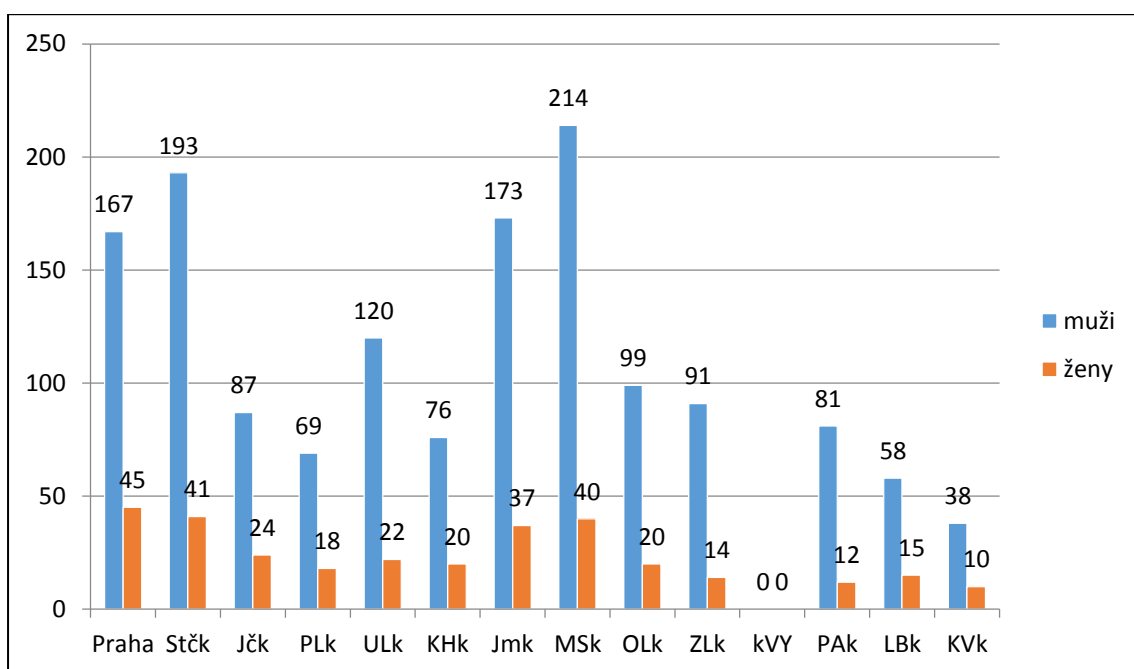
¹⁰³ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/11/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

problémy, 3. konflikty a problémy existenční, 4. fyzické onemocnění, 5. konflikty a problémy rodinné.¹⁰⁴

Podle způsobu provedení bylo provedeno: 1059 oběšení, 195 skok z výšky, 153 skok nebo lehnutí pod pohybující se objekt, 186 zastřelení drženou zbraní, 122 otrava drogou nebo léky, 21 otrava jedy, 38 jiný způsob, 49 podřezání, 23 otrava plynem, 27 utopení, 6 upálení, 7 úmyslnou havárií, 6 sečnou zbraní, 0 výbušninou.¹⁰⁵

V roce 2012 bylo v rámci České republiky spácháno celkem 1784 sebevražd a z toho 212 na území Hlavního města Praha (167 mužů a 45 žen), 234 ve Stčk (193 mužů a 41 žen), 111 v Jčk (87 mužů a 24 žen), 87 v PLk (69 mužů a 18 žen), 142 v ULk (120 mužů a 22 žen), 96 v KHk (76 mužů a 20 žen), 210 v Jmk (173 mužů a 37 žen), 254 v MSk (214 mužů a 40 žen), 119 v OLk (99 mužů a 20 žen), 105 v ZLk (91 mužů a 14 žen), 0 v kVY (0 mužů a 0 žen), 93 v PAK (81 mužů a 12 žen), 73 v LBk (58 mužů a 15 žen) a 48 v KVk (38 mužů a 10 žen).¹⁰⁶

Graf 7: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2012¹⁰⁷

Nejvíce sebevražd bylo u mužů spácháno ve věku mezi 50-60 let a žen ve věku nad 70 let. Motivem sebevražd bylo nejčastěji 1. bez zjištěné motivace, 2. psychické

¹⁰⁴ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/11/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

¹⁰⁵ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/11/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

¹⁰⁶ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/12/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

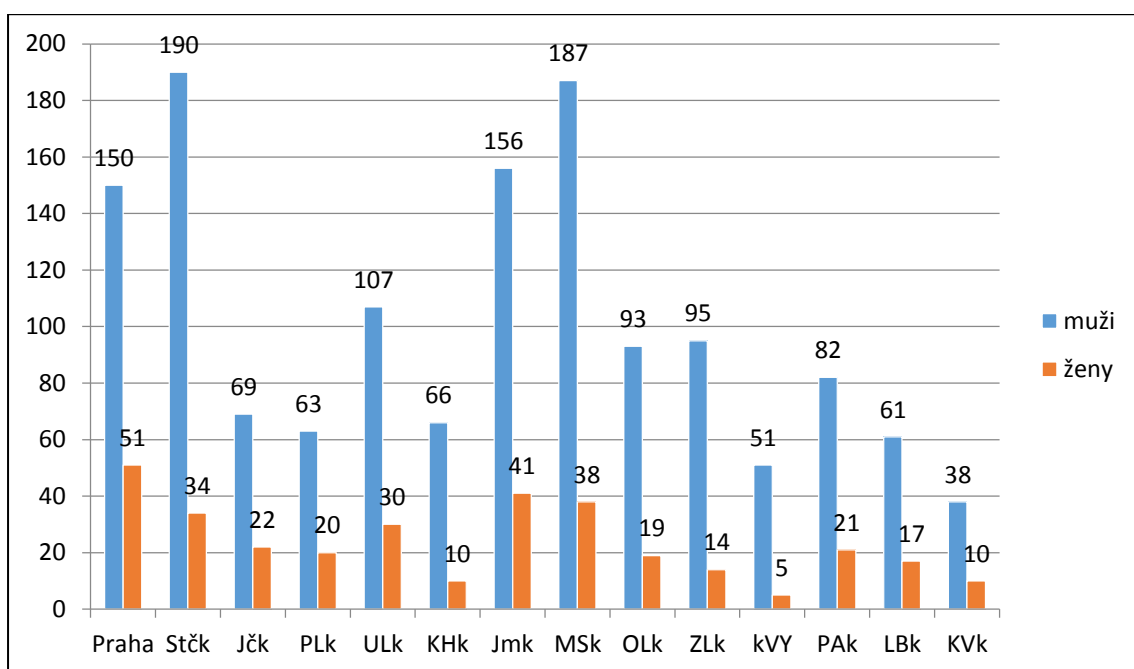
¹⁰⁷ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/12/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

problémy, 3. fyzické onemocnění, 4. konflikty a problémy existenční, 5. konflikty a problémy rodinné.¹⁰⁸

Podle způsobu provedení bylo provedeno: 982 oběšení, 176 skok z výšky, 138 skok nebo lehnutí pod pohybující se objekt, 178 zastřelení drženou zbraní, 115 otrava drogou nebo léky, 19 otrava jedy, 23 jiný způsob, 63 podřezání, 38 otrava plynem, 26 utopení, 11 upálení, 10 úmyslnou havárií, 4 sečnou zbraní, 1 výbušninou.¹⁰⁹

V roce 2013 bylo v rámci České republiky spácháno celkem 1740 sebevražd a z toho 201 na území Hlavního města Praha (150 mužů a 51 žen), 224 ve Stčk (190 mužů a 34 žen), 91 v Jčk (69 mužů a 22 žen), 83 v PLk (63 mužů a 20 žen), 137 v ULk (107 mužů a 30 žen), 76 v KHk (66 mužů a 10 žen), 197 v Jmk (156 mužů a 41 žen), 225 v MSk (187 mužů a 38 žen), 112 v OLk (93 mužů a 19 žen), 109 v ZLk (95 mužů a 14 žen), 56 v kVY (51 mužů a 5 žen), 103 v PAK (82 mužů a 21 žen), 78 v LBk (61 mužů a 17 žen) a 48 v KVk (38 mužů a 10 žen).¹¹⁰

Graf 8: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2013¹¹¹

Nejvíce sebevražd bylo u mužů spácháno ve věku mezi 50-60 let a žen ve věku mezi 50-60 let. Motivem sebevražd bylo nejčastěji 1. psychické problémy, 2. bez

¹⁰⁸ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/12/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

¹⁰⁹ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/12/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

¹¹⁰ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/13/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

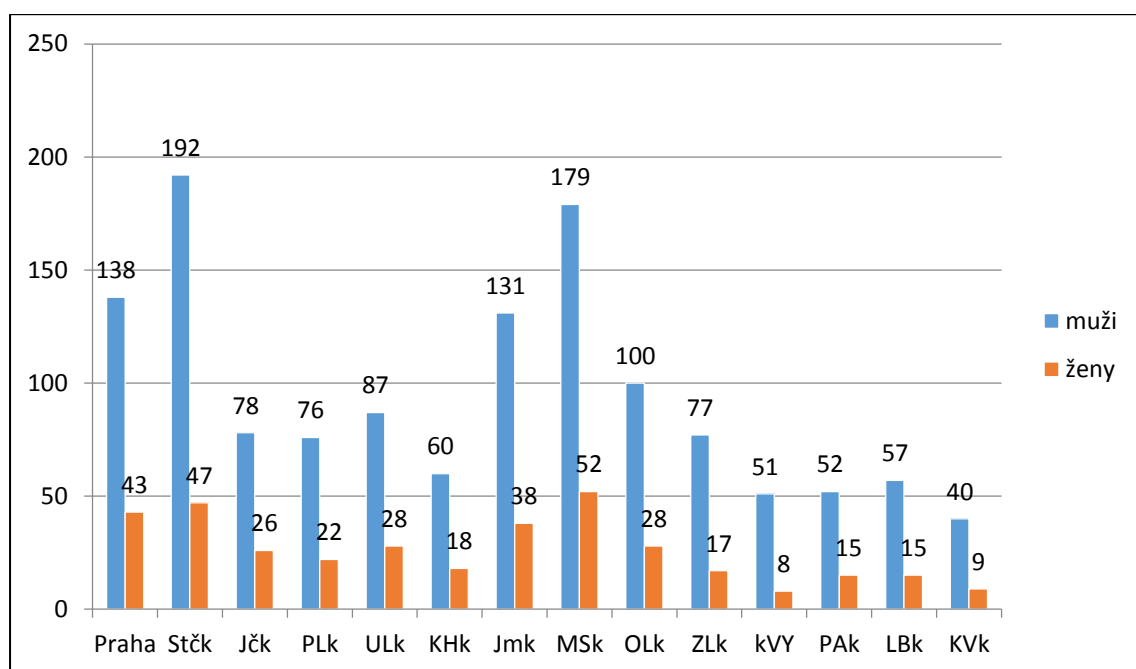
¹¹¹ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/13/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

zjištěné motivace, 3. fyzické onemocnění, 4. konflikty a problémy existenční, 5. konflikty a problémy rodinné.¹¹²

Podle způsobu provedení bylo provedeno: 924 oběšení, 208 skok z výšky, 133 skok nebo lehnutí pod pohybující se objekt, 170 zastřelení drženou zbraní, 112 otrava drogou nebo léky, 30 otrava jedy, 33 jiný způsob, 54 podřezání, 20 otrava plynem, 34 utopení, 5 upálení, 11 úmyslnou havárií, 5 sečnou zbraní, 1 výbušninou.¹¹³

V roce 2014 bylo v rámci České republiky spácháno celkem 1684 sebevražd a z toho 181 na území Hlavního města Praha (138 mužů a 43 žen), 239 ve Stčk (192 mužů a 47 žen), 104 v Jčk (78 mužů a 26 žen), 98 v PLk (76 mužů a 22 žen), 115 v ULk (87 mužů a 28 žen), 78 v KHk (60 mužů a 18 žen), 169 v Jmk (131 mužů a 38 žen), 231 v MSk (179 mužů a 52 žen), 128 v OLk (100 mužů a 28 žen), 94 v ZLk (77 mužů a 17 žen), 59 v kVY (51 mužů a 8 žen), 67 v PAK (52 mužů a 15 žen), 72 v LBk (57 mužů a 15 žen) a 49 v KVk (40 mužů a 9 žen).¹¹⁴

Graf 9: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2014¹¹⁵

Nejvíce sebevražd bylo u mužů spácháno ve věku mezi 50-60 let a žen ve věku nad 70 let. Motivem sebevražd bylo nejčastěji 1. psychické problémy, 2. bez zjištěné

¹¹² STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/13/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

¹¹³ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/13/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

¹¹⁴ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/14/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

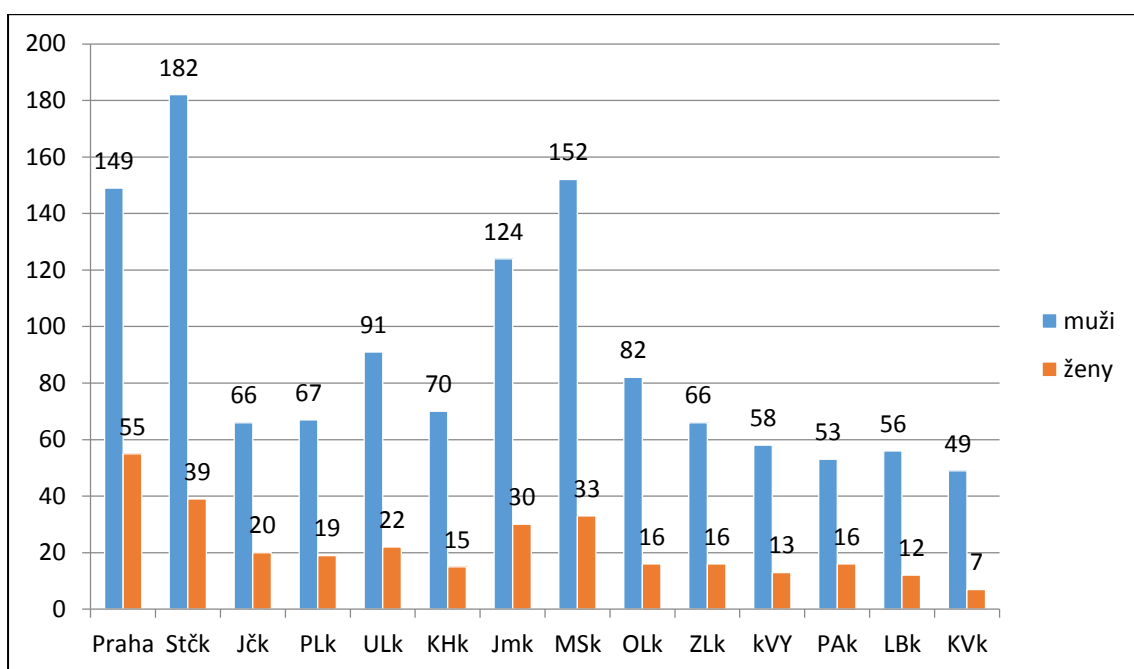
¹¹⁵ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/14/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

motivace, 3. fyzické onemocnění, 4. konflikty a problémy existenční, 5. konflikty a problémy rodinné.¹¹⁶

Podle způsobu provedení bylo provedeno: 820 oběšení, 195 skok z výšky, 195 skok nebo lehnutí pod pohybující se objekt, 168 zastřelení drženou zbraní, 125 otrava drogou nebo léky, 36 otrava jedy, 32 jiný způsob, 42 podřezání, 22 otrava plynem, 27 utopení, 12 upálení, 6 úmyslnou havárií, 3 sečnou zbraní, 1 výbušninou.¹¹⁷

V roce 2015 bylo v rámci České republiky spácháno celkem 1578 sebevražd a z toho 204 na území Hlavního města Praha (149 mužů a 55 žen), 221 ve Stčk (182 mužů a 39 žen), 86 v Jčk (66 mužů a 20 žen), 86 v PLk (67 mužů a 19 žen), 113 v ULk (91 mužů a 22 žen), 85 v KHk (70 mužů a 15 žen), 154 v Jmk (124 mužů a 30 žen), 185 v MSk (152 mužů a 33 žen), 98 v OLk (82 mužů a 16 žen), 82 v ZLk (66 mužů a 16 žen), 71 v kVY (58 mužů a 13 žen), 69 v PAK (53 mužů a 16 žen), 68 v LBk (56 mužů a 12 žen) a 56 v KVk (49 mužů a 7 žen).¹¹⁸

Graf 10: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2015¹¹⁹

Nejvíce sebevražd bylo u mužů spácháno ve věku mezi 40-50 let a žen ve věku nad 70 let. Motivem sebevražd bylo nejčastěji 1. psychické problémy, 2. bez zjištěné

¹¹⁶ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/14/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

¹¹⁷ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/14/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

¹¹⁸ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/15/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

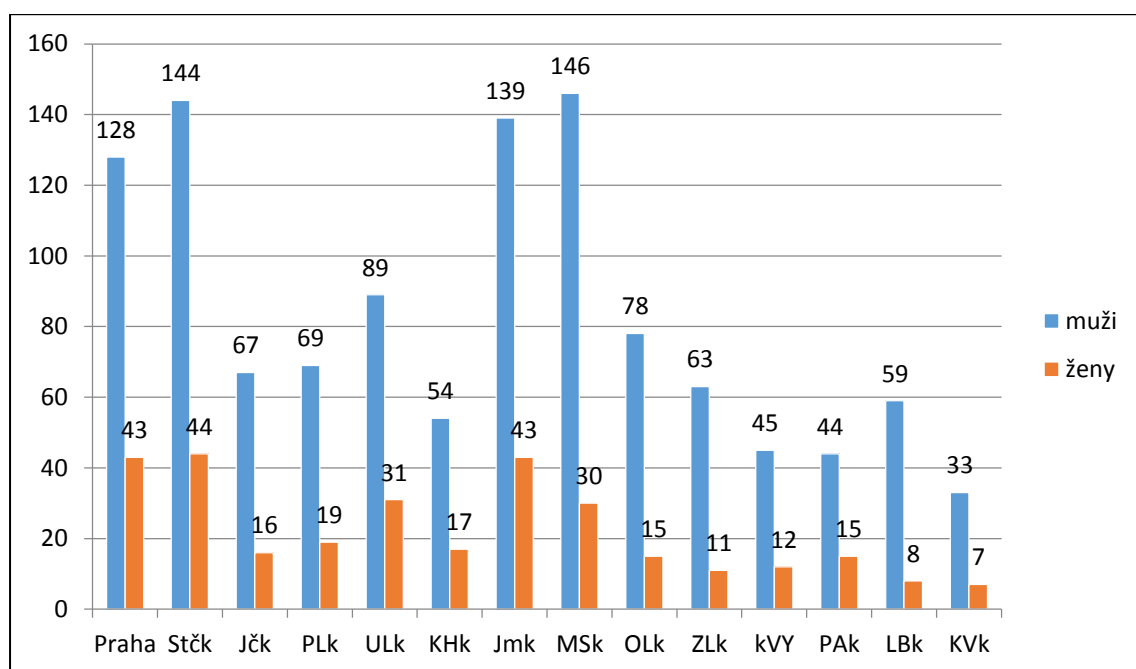
¹¹⁹ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/15/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

motivace, 3. fyzické onemocnění, 4. konflikty a problémy existenční, 5. konflikty a problémy rodinné.¹²⁰

Podle způsobu provedení bylo provedeno: 770 oběšení, 202 skok z výšky, 151 skok nebo lehnutí pod pohybující se objekt, 164 zastřelení drženou zbraní, 126 otrava drogou nebo léky, 25 otrava jedy, 40 jiný způsob, 46 podřezání, 20 otrava plynem, 23 utopení, 5 upálení, 3 úmyslnou havárií, 3 sečnou zbraní, 0 výbušninou.¹²¹

V roce 2016 bylo v rámci České republiky spácháno celkem 1469 sebevražd a z toho 171 na území Hlavního města Praha (128 mužů a 43 žen), 188 v Stčk (144 mužů a 44 žen), 83 v Jčk (67 mužů a 16 žen), 88 v PLk (69 mužů a 19 žen), 120 v ULk (89 mužů a 31 žen), 71 v KHk (54 mužů a 17 žen), 182 v Jmk (139 mužů a 43 žen), 176 v MSk (146 mužů a 30 žen), 93 v OLk (78 mužů a 15 žen), 74 v ZLk (63 mužů a 11 žen), 57 v kVY (45 mužů a 12 žen), 59 v PAK (44 mužů a 15 žen), 67 v LBk (59 mužů a 8 žen) a 40 v KVk (33 mužů a 7 žen).¹²²

Graf 11: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2016¹²³

Nejvíce sebevražd bylo u mužů spácháno ve věku mezi 40-50 let a žen ve věku mezi 40-50 let. Motivem sebevražd bylo nejčastěji 1. psychické problémy, 2. bez

¹²⁰ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/15/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

¹²¹ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/15/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

¹²² STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/16/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

¹²³ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/16/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

zjištěné motivace, 3. fyzické onemocnění, 4. konflikty a problémy existenční, 5. konflikty a problémy rodinné.¹²⁴

Podle způsobu provedení bylo provedeno: 741 oběšení, 187 skok z výšky, 155 skok nebo lehnutí pod pohybující se objekt, 143 zastřelení drženou zbraní, 89 otrava drogou nebo léky, 36 otrava jedy, 32 jiný způsob, 28 podřezání, 22 otrava plynem, 20 utopení, 5 upálení, 5 úmyslnou havárií, 4 sečnou zbraní, 2 výbušninou.¹²⁵

5.1 Vyhodnocení sebevražd za období 2006-2016

Analýzou statistických dat bylo zjištěno, že v letech 2006 až 2016 včetně bylo v České republice spácháno celkem **18557 sebevražd**. Jak ukazuje průzkum, nejvíce sebevražd bylo spácháno v roce 2011 v počtu 1892 a proti tomu nejméně v roce 2016 v počtu 1469. Dle původního rozdělení krajů bylo v letech 2006 až 2009 nejvíce sebevražd spácháno v Severomoravském kraji v počtu 1323 a nejméně v Jihočeském kraji v počtu 373. Dle současného rozdělení krajů bylo v letech 2010 až 2016 nejvíce sebevražd spácháno ve Středočeském kraji v počtu 1600 a nejméně v Karlovarském kraji v počtu 343.

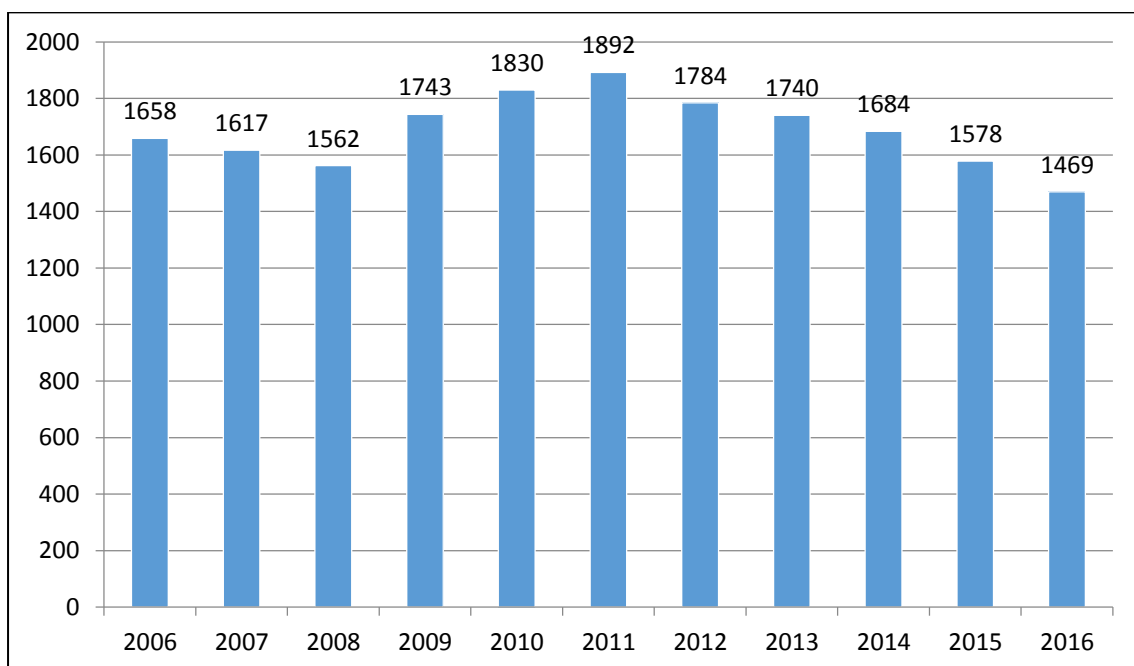
Z celkového počtu 18557 spáchaných sebevražd muži spáchali 14991 a ženy 3566 sebevražd. Muži se nejčastěji dopouštěli sebevražd ve věku mezi 50-60 let a ženy ve věku 50-60 let a nad 70 let.

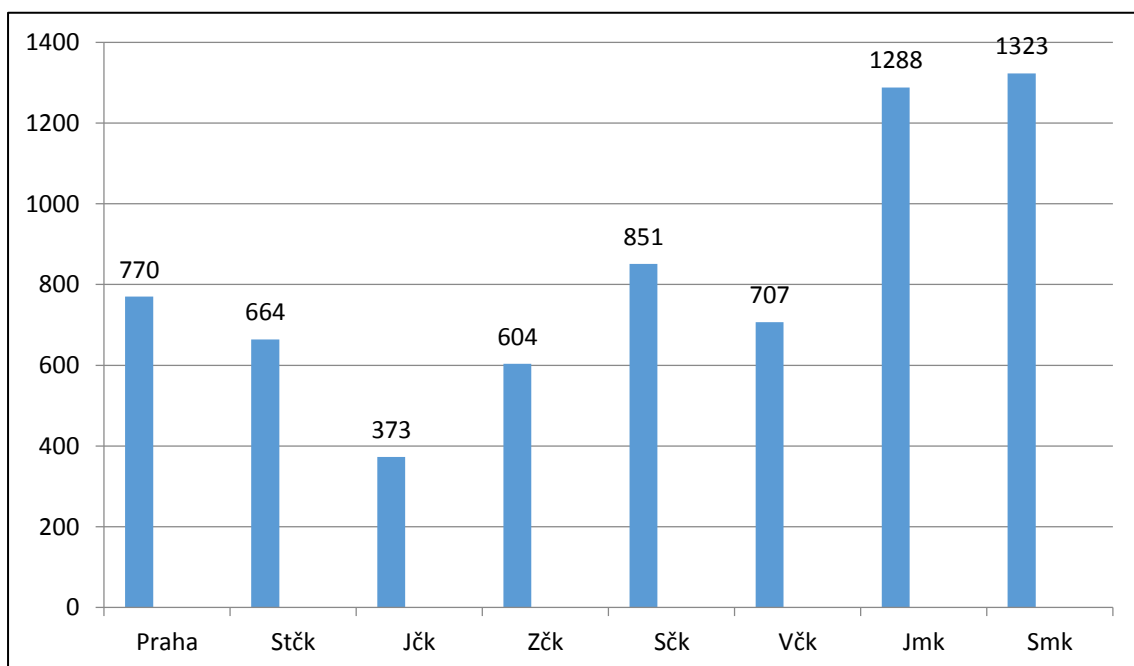
¹²⁴ *STATISTIKA SEBEVRAŽDY* [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/16/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

¹²⁵ *STATISTIKA SEBEVRAŽDY* [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: <http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY/16/SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

Graf 12: Počet sebevražd v České republice 2006-2016¹²⁶

Graf 13: Počet sebevražd dle krajů 2006-2009¹²⁷

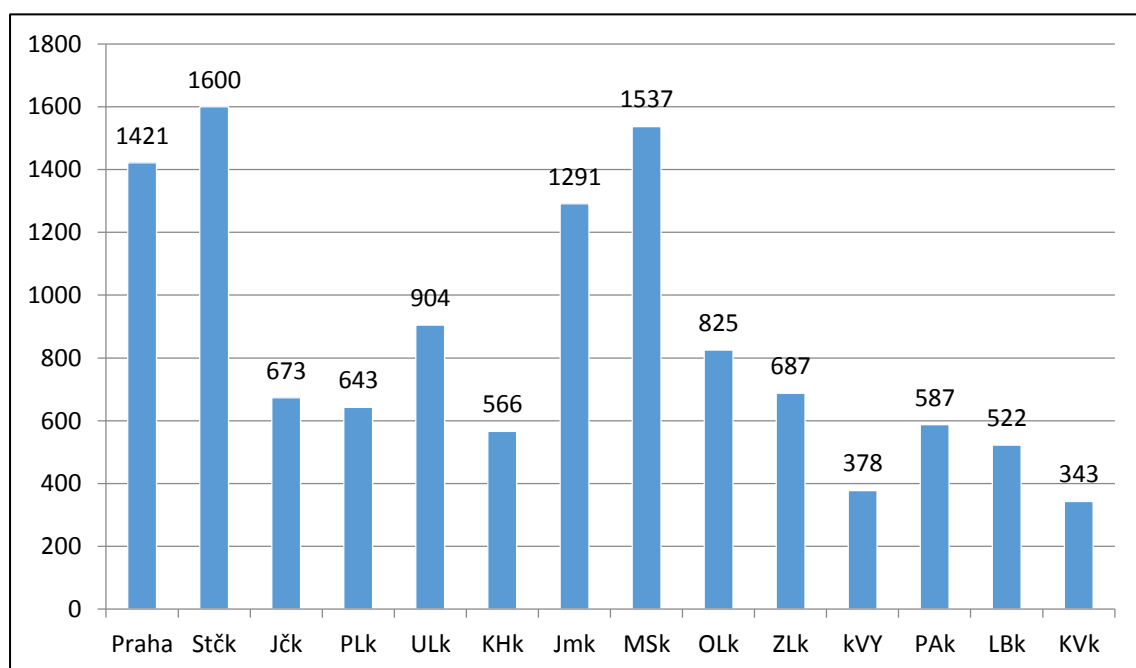

¹²⁶ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

¹²⁷ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

Graf 14: Počet sebevražd dle krajů 2010-2016¹²⁸

Motivy sebevražd byly různé. Nejčastěji se jednalo o sebevraždy bez zjištěného motivu, dále psychické problémy, fyzické onemocnění, konflikty a problémy existenční, konflikty a problémy rodinné, duševní onemocnění a nejméně náhlá deprese.

Podle **způsobu provedení** bylo provedeno celkem: **9878** oběšení, **2168** skok z výšky, **1815** zastřelení drženou zbraní, **1394** skok nebo lehnutí pod pohybující se objekt, **1267** otrava drogou nebo léky, **515** podřezání, **394** jiný způsob, **301** otrava plynem, **299** utopení, **271** otrava jedy, **91** upálení, **90** sečnou zbraní, **65** úmyslnou havárií a **9** výbušninou.

¹²⁸ *STATISTIKA SEBEVRAŽDY* [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika >.

Tab. 1: Počet sebevražd dle způsobu spáchání 2006-2011¹²⁹

způsob	2006	2007	2008	2009	2010	2011
oběšení	859	854	853	999	1017	1059
skok z výšky	195	201	198	206	205	195
zastřelení drženou zbraní	181	157	153	153	162	186
skok nebo lehnutí pod pohybující se objekt	102	86	78	98	105	153
otrava drogou nebo léky	109	123	116	110	120	122
podřezání	40	31	36	47	79	49
jiným způsobem	52	56	27	27	34	38
otrava plynem	29	28	30	35	34	23
utopení	31	30	27	26	28	27
otrava jedy	27	19	16	19	23	21
upálení	11	5	11	6	14	6
sečnou zbraní	16	19	16	11	3	6
úmyslnou havárií	4	6	1	6	6	7
výbušninou	2	2	0	0	0	0

Tab. 2: Počet sebevražd dle způsobu spáchání 2012-2016¹³⁰

způsob	2012	2013	2014	2015	2016	celkem
oběšení	982	924	820	770	741	9878
skok z výšky	176	208	195	202	187	2168
zastřelení drženou zbraní	178	170	168	164	143	1815
skok nebo lehnutí pod pohybující se objekt	138	133	195	151	155	1394
otrava drogou nebo léky	115	112	125	126	89	1267
podřezání	63	54	42	46	28	515
jiným způsobem	23	33	32	40	32	394
otrava plynem	38	20	22	20	22	301
utopení	26	34	27	23	20	299
otrava jedy	19	30	36	25	36	271
upálení	11	5	12	5	5	91
sečnou zbraní	4	5	3	3	4	90
úmyslnou havárií	10	11	6	3	5	65
výbušninou	1	1	1	0	2	9

¹²⁹ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika >.

¹³⁰ STATISTIKA SEBEVRAŽDY [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW: < http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika >.

6 KASUISTIKA

V této části Vás seznámím s třemi případy, které byly prověřovány policejním orgánem Územního odboru, Oddělení obecné kriminality Ústí nad Orlicí. V prvním případě úmrtí Karla Nováka¹³¹ se jedná o smrt udušením, v druhém případě úmrtí Petry Malé¹³² se jedná o smrt v souvislosti s jejím zdravotním stavem a v třetím se jedná o sebevraždu Karla Bílého¹³³ spáchanou použitím střelné zbraně.

6.1 Případ úmrtí osoby Karla Nováka¹³⁴

Dne 5. 3. 2016 v 12:00 hod.¹³⁵ oznámila telefonicky Jana N.¹³⁶ místně a věcně příslušné policejní součásti, tj. Obvodnímu oddělení policie ČR v Žamberku, že od 2. 3. 2016¹³⁷ se nemůže spojit se svým bratrem Karlem Novákem, který žije sám v domě v Líšnici¹³⁸.

Na základě oznámení na místo vyjela zakročující policejní hlídka shora uvedené policejní součásti, aby prověřila, zda se Karel Novák v domě v Líšnici nachází a zda je v pořádku. Po příjezdu na místo hlídka zjistila, že vstupní dveře do domu jsou uzamčené a okna zavřená. Za asistence osoby, která měla klíče od domu Karla Nováka, se jim podařilo dům odemknout, následně bylo zjištěno, že v prvním patře domu leží v posteli muž, který nejeví známky života. Jednalo se o osobu Karla Nováka. Dále zjistili, že Karel Novák má kolem krku smyčku z provázku, na krku utažené obinadlo a na nočním stolku vedle hlavy leží prázdný igelitový sáček do odpadkového koše. Hlídka místo zajistila a o zjištěných skutečnostech informovala operační policejní středisko v Pardubicích, které následně na místo vyslalo výjezdovou skupinu Územního odboru policie ČR Ústí nad Orlicí.

Výjezdová skupina si po svém příjezdu místo převzala a v dané věci byly podle § 158 odst. 3 trestního řádu zahájeny úkony trestního řízení. Výjezdová skupina na místě provedla ohledání místa činu a šetření v okolí, na místo se dostavil lékař Zdravotnické záchranné služby Pardubického kraje - výjezdové stanoviště Červená

---

¹³¹ Údaj anonymizován.

¹³² Údaj anonymizován.

¹³³ Údaj anonymizován.

¹³⁴ Zdroj vlastní-interní materiál Policie ČR.

¹³⁵ Údaj anonymizován.

¹³⁶ Údaj anonymizován.

¹³⁷ Údaj anonymizován.

¹³⁸ Údaj anonymizován.

Voda, který určil smrt Karla Nováka. Lékař prohlídkou těla konstatoval, že smrt zřejmě nastala udušením, a to cca 12 hodin před jeho nalezením, blíže se k okolnostem úmrtí nedokázal vyjádřit. Ohledáním místa bylo zjištěno, že Karel Novák ležel v posteli v prvním patře. Vedle postele se v úrovni hlavy nacházel noční stolek, na kterém ležel prázdný igelitový sáček do odpadkového koše. Pod hlavou měl polštář a byl přikrytý dekou od hrudi po chodidla. Kolem krku měl uvázanou smyčku z provázku a druhý konec provázku měl uvázaný na levé noze v oblasti kotníku. Smyčka kolem krku a na levé noze byla volná, provázek byl prostrčen přes dřevěnou květinovou stěnu. Provázek byl v celé délce volný a v případě pohybu levé nohy k jeho natažení nedošlo. Kolem krku měl pevně stažené obinadlo. Z nosu a úst vytékala tekutina tmavě červené barvy. Karel Novák ležel na pravém boku, pravou ruku měl pokrčenou v lokti pod hlavou, levou ruku pokrčenou v lokti s dlaní před ústy, nohy měl pokrčené. Na sobě měl mikinu, tepláky, tričko a ponožky. Prohlídkou těla byly zjištěny posmrtné skvrny v obličeji a na pravém boku těla. Pod obinadlem byla na krku viditelná strangulační rýha. Stopy po násilí nebyly na těle zjištěny. Ohledáním domu nebylo zjištěno násilné vniknutí do objektu, dále zde nebyla zjištěna manipulace s věcmi a byly zde nalezeny klíče od vstupních dveří do domu. Policejní orgán z důvodu určení příčiny úmrtí a vzhledem k okolnostem zjištěným při ohledání, opatřením podle ustanovení § 115 odst. 1 trestního řádu nařídil prohlídku a pitvu zemřelého Karla Nováka. K tomuto úkonu a za účelem vypracování znaleckého posudku podle § 105 odst. 1, 4 trestního řádu přibral dva znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství z Oddělení soudního lékařství Pardubické krajské nemocnice. Podle § 105 odst. 1 trestního řádu rovněž přibral znalce z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie. Dle znaleckého posudku (pitevní protokol č. 500/2016¹³⁹) byl příčinou smrti Karla Nováka otok mozku a plic po požití nadměrného množství ethylalkoholu a dušení (v rámci velmi pravděpodobného sebeukájení krátce před smrtí). Okolnosti úmrtí a zjištění na místě úmrtí jmenovaného svědčily o tom, že zástavě základních životních funkcí a smrti jmenovaného předcházelo dušení, které si poškozený sám navozoval (utahováním škrtidla okolo krku), uvedené okolnosti jsou z hlediska soudnělékařského typické u případů sexuálního sebeukájení (též tzv. autoerotická asfyxie). Velkým rizikem těchto praktik je možnost náhlé zástavy srdce (podrážděním vegetativních nervových pletení s následnou reflexní srdeční zástavou), či náhodného udušení. V daném případě, vzhledem k předchozímu požití nadměrného množství alkoholických nápojů (dle toxikologického vyšetření byla

---

¹³⁹ Údaj anonymizován.

v krvi Karla Nováka prokázána přítomnost 2,91g/kg ethylalkoholu), došlo k selhání základních životních funkcí a k úmrtí jmenovaného kombinací tlumivého účinku požitého ethylalkoholu a předešlému navozování dušení. Při pitvě nebylo zjištěno nic, co by jednoznačně svědčilo pro účast druhé osoby na smrti Karla Nováka. Na těle zemřelého nebyla zjištěna žádná poranění, která by měla charakter obrany před útokem, či stopy zápasu.

Šetřením k osobě Karla Nováka bylo zjištěno, že v domě žil sám. Občas jezdil za rodiči do jejich bydliště. Provedeným šetřením nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by svědčily pro účast druhé osoby na smrti Karla Nováka.

Vzhledem k tomu, že ve věci úmrtí Karla Nováka se nejednalo o podezření z trestného činu a nebylo na místě vyřídít věc jinak, policejní orgán Oddělení obecné kriminality Ústí nad Orlicí úmrtí Karla Nováka v průběhu roku 2016 usnesením podle § 159a odst. 1 trestního řádu odložil.

6.2 Případ úmrtí osoby Petry Malé.¹⁴⁰

Dne 10. 10. 2014¹⁴¹ v 09:50 hod. soudní lékař z Oddělení soudního lékařství Pardubické krajské nemocnice telefonicky informoval Oddělení obecné kriminality Územního odboru policie ČR v Ústí nad Orlicí o probíhající zdravotní pitvě osoby Petry Malé¹⁴², konané na Oddělení soudního lékařství v Pardubické krajské nemocnici. Soudní lékař sdělil, že při zdravotní pitvě bylo zjištěno, že Petra Malá má v žaludku větší množství močoviny cca 3 - 3,5 litru, což není obvyklé, smrt nenastala hned a Policie ČR o jejím úmrtí nebyla informovaná. Vzhledem k tomu, že okolnosti úmrtí Petry Malé byly nejasné, soudní lékař zdravotní pitvu přerušil (dle § 88 odst. 7 zákona o zdravotních službách). Policejní orgán Územního odboru, Oddělení obecné kriminality policie ČR v Ústí nad Orlicí v dané věci dne 10. 10. 2014¹⁴³ podle § 158 odst. 3 trestního řádu zahájil úkony trestního řízení.

Uvedený policejní orgán z důvodu určení příčiny úmrtí a vzhledem k okolnostem zjištěným při ohledání, opatřením podle ustanovení § 115 odst. 1 trestního řádu, nařídil prohlídku a pitvu zemřelé Petry Malé. K tomuto úkonu a za účelem vypracování znaleckého posudku podle § 105 odst. 1, 4 trestního řádu přibral dva znalce z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství z Oddělení soudního lékařství

---

¹⁴⁰ Zdroj vlastní-interní materiál Policie ČR.

¹⁴¹ Údaj anonymizován.

¹⁴² Údaj anonymizován.

¹⁴³ Údaj anonymizován.

Pardubické krajské nemocnice. Podle § 105 odst. 1 trestního řádu rovněž přibral znalce z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie. Dle znaleckého posudku příčinou smrti Petry Malé bylo selhání dechu a oběhu, jako následek chemické peritonitidy (zánět pobřišnice vzniklý vlivem přímého působení vysoké koncentrace močoviny v tekutině v dutině břišní) při atonii (ochablost stěny) močového měchýře s dilatací vývodných cest močových a zánětem vývodných cest močových a ledvin. Tyto chorobné změny lze považovat za přímý důsledek progresu roztroušené sklerózy. Na těle nebyla zjištěna taková poranění, která by svědčila pro účast druhé osoby na smrti jmenované, nebyly zjištěny známky obrany před útokem. Ze znaleckého posudku - toxikologie vyplynulo, že v těle zemřelé nebyly prokázány léky, resp. jejich metabolity, drogy, ani jiné další noxy, které mohly ovlivňovat chování a jednání osoby nebo negativně ovlivnit biologický stav organismu jedince (extraktivní látky GC). Hladina alkoholu v tělních tekutinách nebyla prokázána.

Provedeným šetřením bylo zjištěno, že úmrtí Petry Malé bylo oznámeno na linku 155. Petra Malá se nacházela v místě svého trvalého bydliště v rodinném domě. Na místo se dostavil lékař ze Zdravotnické záchranné služby Pardubického kraje - výjezdové stanoviště Ústí nad Orlicí. Na místě neshledal cizí zavinění a ke zdravotnímu stavu Petry Malé zjistil, že měla trpět roztroušenou sklerózou. Dle lékaře stav těla, které na místě prohlédl, odpovídal tomuto onemocnění. Z důvodu, že na těle nebyly zjištěny žádné známky cizího zavinění, lékař na místo Policii ČR nežádal a ve věci nařídil zdravotní pitvu na Oddělení soudního lékařství v Pardubické krajské nemocnici. Šetřením bylo zjištěno, že Petra Malá se s onemocněním nikde neléčila, k žádnému lékaři nechodila. Nemoc se u ní projevovala křečemi, které měla každý den. V posledních dnech před smrtí měla křeče i několikrát denně, její tělo bylo zesláblé, nemohla jíst, zvracela, pouze ležela a vzhledem ke křečím se nemohla vyčůrat. Výjezdová skupina Územního odboru policie ČR Ústí nad Orlicí v domě, kde Petra Malá žila, po oznámení provedla ohledání místa činu, kde nebyly zjištěny skutečnosti, že by k úmrtí osoby došlo z důvodu cizího zavinění.

Vzhledem k tomu, že ve věci úmrtí Petry Malé se nejednalo o podezření z trestného činu a nebylo na místě vyřídít věc jinak, policejní orgán Oddělení obecné kriminality Ústí nad Orlicí v průběhu roku 2015 úmrtí Petry Malé usnesením podle § 159a odst. 1 trestního řádu odložil.

6.3 Případ sebevraždy zastřelením Karla Bílého.¹⁴⁴

Dne 10. 3. 2013¹⁴⁵ v 09:58 hod. oznámila na linku 112 Dušková Helena.¹⁴⁶, že v zaparkovaném vozidle v Hejnicích nalezla zastřeleného souseda Karla Bílého¹⁴⁷. Po přijetí oznámení byla na místo vyslána hlídka Obvodního oddělení policie ČR Žamberk a výjezdová skupina Územního odboru, Oddělení obecné kriminality Ústí nad Orlicí. Hlídka obvodního oddělení místo zajistila a o zjištěných skutečnostech informovala operační policejní středisko v Pardubicích. Do příjezdu výjezdové skupiny na místě provedla ochranu stop, neboť venku chumelilo. Na místě bylo zjištěno, že v blízkosti domu Karla Bílého je zaparkováno osobní vozidlo, ke kterému od domu vedou stopy po obuvi, viditelné ve sněhové pokrývce. Ve vozidle na místě řidiče seděl Karel Bílý, nejevící známky života, měl viditelné poranění hlavy a vedle těla měl střelnou zbraň. Na základě zjištěných skutečností policejní orgán výjezdové skupiny v dané věci podle § 158 odst. 3 trestního řádu zahájil úkony trestního řízení.

Na místo se dostavil lékař Zdravotnické záchranné služby Pardubického kraje - výjezdové stanoviště Žamberk, který konstatoval smrt zastřelením. Ohledáním těla nezjistil zjevné známky cizího násilí, kdy k přesnému zjištění příčiny úmrtí nařídil zdravotní pitvu na Oddělení soudního lékařství v Pardubické krajské nemocnici. Policejní orgán výjezdové skupiny Územního odboru Ústí nad Orlicí na místě provedl ohledání místa. U zemřelého byla patrná deformace obličeje. Přes rám okna ve dveřích u řidiče byl přehozen kabát se zbytky tkáně a broků. Tkáně a krev byly ve vozidle nalezeny v okolí řidiče. Ve vozidle napravo od těla se nacházela zbraň (dvouhavlňová brokovnice). Pažba zbraně byla zapřená o pravé přední dveře a hlaveň směřovala k tělu zemřelého. V pravé hlavní zbraně nalezena vystřelená nábojnice. Na sedadle spolujezdce byl nalezen volně ležící mobilní telefon s odeslanými zprávami. Ohledáním rodinného domu Karla Bílého byly v místnosti kuchyně nalezeny dopisy na rozloučenou. V dopisech Karel Bílý vysvětloval důvody spáchání sebevraždy, zejména problémy v zaměstnání. Policejní orgán na místě zajistil zbraň a vystřelenou nábojnici, které odeslal na Odbor kriminalistické techniky a expertíz, Policie ČR v Hradci Králové, obor kriminalistika, odvětví balistika k odbornému vyjádření. Zkoumáním bylo zjištěno, že se jednalo o palnou zbraň (brokovnice dvojka) a předložená nábojnice byla vystřelena z předložené zbraně v pravé hlavní. Policejní orgán dále vyžádal

¹⁴⁴ Zdroj vlastní-interní materiál Policie ČR.

¹⁴⁵ Údaj anonymizován.

¹⁴⁶ Údaj anonymizován.

¹⁴⁷ Údaj anonymizován.

odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví fyzikální chemie na Kriminologickém ústavu, Policie ČR v Praze ohledně povýstřelových zplodin. Ve stopě odebrané z hřbetu levé ruky byla nalezena ojedinělá částice jednoznačně indikující povýstřelové zplodiny ze zápalky náboje a tato částice vykazovala svým spektrem chemický komponent druhovou shodu s nálezy v částicích z předloženého výtěru nábojnice a hlavně zbraně.

Zdravotní pitvou bylo zjištěno, že příčina smrti bylo úmrtí v důsledku úrazových změn - poranění střelnou zbraní. Při prohlídce těla ani vlastní pitvou nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by z medicínského hlediska mohly vzbuzovat podezření, že smrt byla způsobena v souvislosti s účastí jiné osoby.

Policejní orgán v průběhu prověřování se rovněž zaměřil na šetření k zaměstnání Karla Bílého. Bylo zjištěno, že v den, kdy byl Karel Bílý nalezen mrtev ve vozidle, měl domluvenou pracovní schůzku se svým vedoucím. Na tuto schůzku však Karel Bílý nedorazil a svému vedoucímu zaslal pouze SMS zprávu.

Policejní orgán Oddělení obecné kriminality Ústí nad Orlicí provedeným prověřováním zjistil, že v dané věci se jednalo o sebevraždu Karla Bílého a vzhledem k tomu, že se nejednalo o podezření z trestného činu a nebylo na místě vyřídit věc jinak, byla věc v průběhu roku 2013 usnesením podle § 159a odst. 1 trestního řádu odložena.

ZÁVĚR

Bakalářská práce má ambici s ohledem k praxeologickým zkušenostem autora, který je aktuálně služebně zařazen na funkci komisaře Oddělení obecné kriminality Územního odboru v Ústí nad Orlicí, formou teoreticko-empirického vhledu poukázat k vybraným procesním aspektům činnosti místně a věcně příslušného policejního orgánu při prověřování sebevražd a podezřelých úmrtí. Zejména je zaměřena na činnost a povinnosti policistů obvodních oddělení a výjezdových skupin na místě činu po oznámení a při ohledání místa činu.

V druhé kapitole se čtenář seznamuje s definicí základních pojmů sebevraždy a podezřelé úmrtí. Je zde vymezena věcná a funkční příslušnost útvarů dotčených prověřováním úmrtí osob a autor zde vychází mimo jiné z pokynu policejního prezidenta č. 103/2013, o plnění některých úkolů policejních orgánů Policie České republiky v trestním řízení.

Třetí kapitola stručně popisuje postup a cíl policejního orgánu při prověřování sebevražd a podezřelých úmrtí po zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 trestního řádu nebo provedením neodkladného a neopakovatelného úkonu. Je zde zmíněna existence informačního systému o sebevraždách, který slouží zejména pro analytickou, řídicí a statistickou činnost.

Čtvrtá kapitola je stěžejní a věnuje se ohledání místa činu. Obsahuje podkapitoly, které se věnují postupu na místě činu po přijetí oznámení, podstatě a cíli ohledání, obecným zásadám při objasňování sebevražd. Návodně zde jsou zpracovány nejdůležitější podkapitoly o ohledání mrtvol, postupu, popisu, fotografické dokumentaci a posmrtných změnách. Na základě výsledků zjištěných provedeným výzkumem, zde jsou podkapitoly o různých způsobech páčání sebevražd, kde jsou popsány vyplývající specifikace při ohledání. Poslední podkapitola se věnuje pitvám, které jsou nedílnou součástí objasňování úmrtí. Podkapitoly týkající se přímo ohledání místa činu a mrtvol nejsou obecné, ale jsou konkrétní a návodné k dané problematice.

Empirická část bakalářské práce je zaměřena na analýzu kvantitativních ukazatelů dokonaných sebevražd evidovaných Policií ČR, které byly spáchány v České republice v období let 2006-2016 a je obsahem páté kapitoly. Pro výzkum byly použity statistické údaje, které jsou k dispozici na intranetových stránkách Policie ČR ve složce

„statistika sebevraždy“. Oblast výzkumu byla zaměřena na počet spáchaných sebevražd, způsob provedení, motiv, strukturu věku sebevrahů v rámci jednotlivých krajů a následné celkové vyhodnocení v rámci celé České republiky (viz grafy č. 1 - č. 14). Za období let 2006-2016 bylo v České republice spácháno celkem 18557 sebevražd, z toho 14991 muži a 3566 ženy. Muži se nejčastěji dopustili sebevražd ve věku mezi 50-60 let a ženy ve věku 50-60 let a nad 70 let. V rámci výzkumu bylo stěžejním vyhodnocení sebevražd podle způsobu jejich provedení (viz tabulka č. 1 a č. 2). **Nejčastějším způsobem je oběšení**, kdy ve sledovaném období tímto způsobem bylo spácháno 9878 sebevražd. Následuje skok z výšky (2168), zastřelení drženou zbraní (1815), skok nebo lehnutí pod pohybující se objekt (1394), otrava drogou nebo léky (1267), podřezání (515), jiný způsob (394), otrava plynem (301), utopení (299), otrava jedy (271), upálení (91), sečnou zbraní (90), úmyslnou havárií (65) a výbušninou (9).

Empirická část je v kapitole šesté doplněna o kasuistické případy. Autor si tyto případy vybral záměrně, neboť je sám v rámci trestního řízení prověřoval. První případ úmrtí Karla Nováka byl vybrán z důvodu, jelikož po příjezdu na místo činu připomínal fingované sebevraždy manželů Stodolových a ve své praxi se autor s tímto způsobem úmrtí nesetkal. Druhý případ úmrtí Petry Malé popisuje postup poté, co soudním lékařem byla přerušena zdravotní pitva a policejní orgán musel rozhodnout, zda bude nařízena pitva soudní. Třetí případ sebevražda Karla Bílého spáchaná zastřelením drženou zbraní byl vybrán z důvodu, neboť na místě byla nalezena zbraň a dopis na rozloučenou. Přes to policejní orgán musel prokázat, že Karel Bílý si smrt způsobenou střelnou zbraní způsobil sám.

Hlavním cílem bakalářské práce byla specifikace zájmových, juristických a kriminalistických aspektů tzv. prověřování úmrtí osob a sebevražd, ze strany příslušníků Policie ČR dislokovaných na základních útvarech služby pořádkové policie, tj. obvodních (místních) oddělení Policie ČR a výjezdových skupin určených ke zpracování nápadu trestné činnosti, což je vyjádřeno v teoretické části práce v kapitole druhé, třetí a zejména pak ve čtvrté. Vedlejším cílem bylo vyhodnocení dostupných kvantitativních ukazatelů evidovaných sebevražd, vyhodnocení nejčastějších druhů a navržení procesních postupů v rámci jejich zpracování. Pro vyhodnocení si autor zvolil období let 2006-2016 v rámci celé České republiky a podrobně o tom pojednává kapitola pátá. Výzkumem bylo zjištěno, že nejčastější druhy spáchaných sebevražd jsou „sebevražda oběšením“, „sebevražda pádem z výšky“ a „sebevražda střelnou zbraní“. Postupy při jejich zpracování a objasňování autor práce zpracoval v podkapitolách 4.5,

4.6 a 4.7. O důležitosti ohledání místa činu bylo v různých literaturách napsáno mnoho, kdy postupy na místě činu se zpravidla nemění a zůstávají stejné. Popsané postupy na místě činu u tří nejčastěji páchaných sebevražd, by mohly být studijním materiálem pro policisty z obvodních oddělení a z oddělení kriminální služby, kteří se s případy sebevražd a podezřelých úmrtí setkávají zřejmě nejčastěji, neboť práce uvádí postupy a metodická doporučení v dané problematice. Je třeba si zejména uvědomit, jak důležitá je práce na místě činu. Nezkušenost některých policistů na místě činu, pak může vést k tomu, že místo činu není řádně zadokumentované, což vede ke komplikacím v objasňování dané problematiky úmrtí osob. Autor volil obecné popisné termíny a to tak, aby doporučené postupy mohly být policejními orgány aplikovány v empirické činnosti.

Vzhledem k tomu, že k úmrtí osob se vyjíždí velice často a mnohdy se jedná o případy, které jsou zdánlivě jasné, je důležité si neustále uvědomovat, že **musíme vždy postupovat, jako by se jednalo o vraždu, pokud není prokázán opak.**

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Literární zdroje

1. HLAVÁČEK, J., PROTIVÍNSKÝ, M. a kolektiv. *Praktická kriminalistika*. 1. Vydání. Praha : Tiskárna MV, 2007. 240 s.
2. CHMELÍK, J. a kolektiv. *Rukověť kriminalistiky*. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s. r. o., 2005. 536 s. ISBN 80-86898-36-9.
3. KOLEKTIV expertů Kriminalistického ústavu MV-hlavní správy Veřejné bezpečnosti. *Učebnice kriminalistiky*. První díl-svazek 2. Praha : Naše vojsko, 1959. 1120 s.
4. MONESTIER, M. *Dějiny Sebevražd dějiny, techniky a zvláštnosti dobrovolné smrti*. Praha : Nakladatelství Dybbuk, 2003. 416 s. ISBN 80-903001-8-9.
5. MUSIL, J., KONRÁD, Z., SUCHÁNEK, J. *Kriminalistika*. 1. Vydání. Praha : Nakladatelství C. H. Beck, 2001. 512 s. ISBN 80-7179-362-0.
6. NOVOTNÝ, F. a kolektiv. *Trestní právo procesní*. 2. Aktualizované vydání. Plzeň : Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2017. 460 s. ISBN 978-80-7380-677-4.
7. NOVOTNÝ, F. a kolektiv. *Trestní zákoník 2010*. Praha : Vydavatelství Eurounion, s.r.o., 2010. 840 s. ISBN 978-80-7317-084-4.
8. NOVOTNÝ, F., RŮŽIČKA, M. a kolektiv. *Trestní kodexy. Trestní zákon, trestní řád a související předpisy (komentář)*. Praha : Vydavatelství Eurounion, s.r.o., 2002. 1642 s. ISBN 80-7317-009-4.
9. NOVOTNÝ, O. *Trestní právo hmotné*. II. Zvláštní část. 3. Přepřacované vydání. Praha : Codex Bohemia, s.r.o., 1997. 303 s. ISBN 80-85963-24-8.
10. PORADA, V. a kolektiv. *Kriminalistika*. Brno : Akademické nakladatelství Cerm, s. r. o., 2001. 746 s. ISBN 80-7204-194-0.
11. ŠÁMAL, P. a kolektiv. *Trestní řád. Komentář. I. díl*. 5. Vydání. Praha : Nakladatelství C. H. Beck, 2005. 1432 s. ISBN 80-7179-405-8.
12. ŠÁMAL, P. a kolektiv. *Trestní zákoník II. § 140 až 421. Komentář*. 1. Vydání. Praha : Nakladatelství C. H. Beck, 2010. 2011 s. ISBN 978-80-7400-178-9.

Elektronické zdroje

1. *SEBEVRAŽDA, typy sebevražd, statistiky, online psychotest zdarma, kde hledat pomoc...* [online]. [cit. 2016-09-24]. Dostupné z WWW:
< <http://www.sebevrazda.psychoveb.cz>>.
2. *STATISTIKA SEBEVRAŽDY* [online]. [cit. 2018-03-01]. Dostupné z WWW:
< http://essk.pcr.cz/essk/_SEBEVRAZDY_1_6_Česká%20republika>.

Legislativní dokumenty

1. ČESKO. Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (trestní řád).
2. ČESKO. Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
3. ČESKO. Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů (zákon o zdravotních službách).

Ostatní zdroje

Kromě výše uvedených zdrojů byly při zpracování bakalářské práce využity následující materiály:

- CHMELÍK, J. *Ohledání místa činu*. Praha 1995. 48 s.
- MATOUŠEK, V. Sebevražda střelnou zbraní. *Kriminalistický sborník*. 2004, č. 2, s. 72.
- MATOUŠEK, V. Smrt pádem z výšky. *Kriminalistický sborník*. 2004, č. 4, s. 72.
- STRAUS, J. Smrt pádem z výšky – doplnění z hlediska forezní biomechaniky. *Kriminalistický sborník*. 2004, č. 5, s. 41.
- Pokyn policejního prezidenta č. 103/2013, o plnění některých úkolů policejních orgánů Policie České republiky v trestním řízení.
- Závazný pokyn policejního prezidenta č. 100/2001, ke kriminalistickotechnické činnosti Policie České republiky.
- Zdroj vlastní-interní materiál Policie ČR.

SEZNAM ZKRATEK

Hl. m. Praha	Hlavní město Praha
Jčk	Jihočeský kraj
Jmk	Jihomoravský kraj
KHk	Královéhradecký kraj
KVk	Karlovarský kraj
kVY	kraj Vysočina
LBk	Liberecký kraj
MSk	Moravskoslezský kraj
OLk	Olomoucký kraj
Pak	Pardubický kraj
PLk	Plzeňský kraj
Sčk	Severočeský kraj
Smk	Severomoravský kraj
Stčk	Středočeský kraj
ULk	Ústecký kraj
Včk	Východočeský kraj
Zčk	Západočeský kraj
ZLk	Zlínský kraj

SEZNAM TABULEK A GRAFŮ

Graf 1: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2006

Graf 2: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2007

Graf 3: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2008

Graf 4: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2009

Graf 5: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2010

Graf 6: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2011

Graf 7: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2012

Graf 8: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2013

Graf 9: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2014

Graf 10: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2015

Graf 11: Sebevraždy podle pohlaví – Česká republika 2016

Graf 12: Počet sebevražd v České republice 2006-2016

Graf 13: Počet sebevražd dle krajů 2006-2009

Graf 14: Počet sebevražd dle krajů 2010-2016

Tab. 1: Počet sebevražd dle způsobu spáchání 2006-2011

Tab. 2: Počet sebevražd dle způsobu spáchání 2012-2016